

Kaj nas čaka v prihodnje?

Leto 1984 bo še težje

Za leto 1984 napoveduje zvezna resolucija nadaljnje zmanjšanje obsega investicij. Žal se predvideva tudi v Sloveniji krčenje investicij, zlasti gradbenih del, čeravno Gospodarska zbornica ugotavlja, da namenjamo zdaj za naložbe komaj toliko kot znaša minimalna amortizacija; to je enostavna reprodukcijska z deležem 13 % od družbenega proizvoda (v Jugoslaviji še nad 20 %).

V Gradisu je angažiranost približno taka kot v drugih gradbenih podjetjih. Za leto 1984 predvidevamo, da se bo obsežnost del, to je vrednost proizvodnje povečala za okoli 24 % in naj bi znašala okoli 13 milijard dinarjev.

Predvidevamo, da bodo cene naših storitev in izdelkov rasle počasnije kot cene (materialnih) stroškov. Zato se bo naša uspešnost, to je dohodek povečal v manjši meri; predvidevamo slabe 4 milijarde dohodka in njegov porast za 19 %, kar predstavlja realno manj kot v letu 1983.

Naše obveznosti bodo rasle hitreje kot dohodek iz dveh razlogov. Delež obresti se bo povečal in se pri-

bližal polovičnemu deležu vseh obveznosti. Relativno bodo večje tudi tiste obveznosti, ki imajo značaj stalnih stroškov.

Osebnih dohodkov bodo imeli približno enako dinamiko kot dohodek oziroma družbeni proizvod. Na podlagi določi gradisovih srednjeročnih planskih dokumentov in našega gospodarnega razporejanja dohodka v preteklih letih, bomo v letu 1984 predvidoma obdržali delilno razmerje iz preteklega leta. Pri tem pa bo delež akumulacije v dohodku predvidoma še vedno višji kot v poprečju v gradbeništvu Slovenije.

Naši osebni dohodki naj bi v letu 1984 dosegli nivo povprečnih oseb-

nih dohodkov gradbeništva v Sloveniji in bodo znašali predvidoma blizu 20.000 din na mesec. To bomo zmogli, če bomo povečali produktivnost za 4 %. Za ta cilj bomo morali boljše organizacije in tehnologije, na račun ustrežnejšega nagrajevanja in na koncu tudi ostrejšje in zavestne delovne discipline.

Število zaposlenih naj bi ostalo enako, to je okoli 7.100 delavcev. Pri tem se računa, da bomo imeli v domovini 300 delavcev ali 5 % manj, v tujini pa prav toliko delavcev ali blizu 40 % več. Taka usmerjenost na investicijska dela v tujini nam bo omogočila, da izidemo iz investicijske krize in naši domovini, ki bo trajala bržčas še nekaj let, kar najmanj oslavljeni.

V poslovni politiki za leto 1984 in ukrepih za njeno izvajanje bomo v še večji meri kot letos krepili skupna prizadevanja, pa najsi bodo na po-

dročju kadrov z večjo mobilnostjo delavcev, na področju financ, ki še niso v celoti koncentrirane, na področju skupne nabavne politike osnovnih materialov in težjih strojev, kakor tudi na področju vodenja delovne organizacije kot celote.

Združevanju pameti, delovnih in denarnih sredstev se bomo sčasoma navadili tudi v okoljih, kjer danes še nismo povsem prepričani v njihovo nujnost — največkrat zaradi tega, ker v preteklosti taka prizadevanja niso bila tolikanj nujna in ker se radi sklicujemo na nekatere slabe poslovne odločitve v preteklosti.

Vse bolj gremo v čase, ko naj bi GRADIS pokazal svojjo veličino, ki je najprej in predvsem v njegovih kadrih. Težke čase bo Gradis uspešno preстал na čelu s svojimi vitezi dela in razuma, če bo hkrati vključil v skupna prizadevanja tudi male viteze. Prav zares.

Stane Uhan

Sovjetska delegacija obiskala Gradis

Gradis so 2. novembra obiskali člani sovjetske delovne skupine za področje gradbeništva, ki deluje v okviru mešanega jugoslovansko-sovjetskega komiteja za ekonomsko in znanstveno tehnično sodelovanje. Z vodstvom Gradisa so se pogovarjali o možnostih sodelovanja Gradisa pri gradnji objektov v Sovjetski Zvezi. Obe strani sta izrazili veliko pripravljenost, da bi se Gradis pojavil na sovjetskem tržišču s svojo gradbeno operativo, kot tudi s programom gradbene opreme in strojev za gradbeništvo. Člani sovjetske delegacije, so si ogledali tudi nekatere večje objekte, ki jih je zgradil Gradis.

Besedilo in slika: Cveto Pavlin

Ob dnevu republike čestitamo vsem delavcem Gradisa in poslovnim partnerjem

družbenopolitične organizacije vodstvo delovne organizacije delavski svet delovne organizacije in uredništvo Gradisovega vestnika

V tozdu GE Celje so podelili nagrade in priznanja

Kot je to navada že vrsto let, podeljujejo v nekaterih naših temeljnih organizacijah nagrade in priznanja najboljšim delavcem. V tozdu GE Celje so priznanja podelili 16. oktobra na krajišni slovesnosti v njihovem šamskem domu na Spodnji Hudinji.

Tozdove nagrade so prejeli štirje delavci in sicer:

1. Gojko Brkić, rojen 3. 6. 1943 v Bosanskem novem. V Gradisu se je zaposlil kot NK delavec leta 1960. Že naslednje leto si je preko Centra za izobraževanje pridobil polkvalifikacijo, leta 1975 pa je opravil tečaj za KV zidarja. Delal je v Laskem, na TE Soštanj, v Braslovčah in Zalcu, sedaj pa dela na gradbišču trgovine v Preboldu.

2. Milovan Dragomirović, rojen 22. 12. 1950 v Srbcu. V Gradisu je prišel leta 1968 kot gradbeni delavec. Leta 1970 je uspešno opravil tečaj za KV tesarja. Tozd ga je kot dobrega in marljivega delavca poslal leta 1975 v delovodsko solo. Po uspešno končani soli je delal na stanovanjski gradnji Nove Jarše v Ljubljani in na Hudinji v Celju. Kot specialist za dela z NOE opazi je letos prevzel dela gradbenega delovodje na gradbišču v Titovem Velenju.

3. Dragutin Medlobi, rojen v Čakovcu 9. 10. 1945. leta. V tozdu se je zaposlil leta 1969 kot gradbeni delavec. Leta 1970 je opravil tečaj za PU zidarja, leto pozneje pa je pridobil kvalifikacijo KV tesarja. Kot prizadevnega in sposobnega delavca ga je tozd poslal v tečaj za VK tesarja.

Vsekozi je delal na gradbiščih v Salski dolini. Gradil je večnamensko halo v Titovem Velenju, ESO Velenje, Preloge. Sedaj dela kot delovodja II. na gradbišču TE Soštanj.

4. Zaim Subašić se je rodil 14. 4. 1964. leta v Gračanici. Pred devetimi leti se je zaposlil v Gradisu kot KV tesar. Delal je na gradbiščih TE Hladilnik, Vulkanizacija, Elektro in Vojna pošta. Sedaj pa gradi novi del bolnice v Celju. Njegovo delo vsekozi odlikuje vestnost in marljivost.

Poleg nagrad je bilo podeljeno tudi osem priznanj posebno prizadevnim delavcem. Priznanja so dobili: Ivan Krnjak, Ranko Karan, Dušan Džukanović, Josip Purić, Emsud Hukanović, Blaž Mandić, Stanislav Sirc in Slavko Ignjić.

Na predlog tehnično-obračunske službe je komisija za gospodarjenje podelila diplomu tozda GE Celje najboljši delovni enoti. Diplomno je prejela enota — stanovanjski objekt E Spodnja Hudinja v Celju. Podelitev diplome je bila utemeljena tudi z naslednjimi argumenti: gradbišče in skladišče sta zadovoljivo urejena, prehrana in prebivališče sta vzorno urejeni, povprečno doseganje skorda je 112,91 odstotkov, dobra organizacija dela omogoča, da poteka gradnja delno tudi pred planom, uspešnost varstva pri delu je zadovoljiva itd.

Na koncu so bile podeljene tudi nagrade delovnim jubilarantom, to je tistim s skupno delovno dobo 10, 20 in 30 let.

Besedilo in slika: Cveto Pavlin

Tozdove nagrade v Celju sta podeljevala direktor tov. Albert Praprotnik in predsednik DS Franjo Gjerkeš

Predstavljamo vam

Marijan Štefan — novi direktor tozda GE Koper

S 1. oktobrom smo v našem tozdu GE Koper dobili novega direktorja tovariša Marijana Štefana, ki je na tem odgovornem mestu zamenjal doseganega direktorja tovariša Franca Plazarja.

V osebni izkaznici tov. Štefana je zapisano, da se je rodil 25. marca 1942. leta v Zarečju, občina Ilirska Bistrica. Po končani gradbeni fakulteti se je zaposlil v Komunalno stanovanjskem podjetju Ilirska Bistrica kot tehnični vodja. Poleg delovnih nalog v delovni organizaciji je opravljal še številne funkcije na občini, bil je predsednik komisije za urbanizem, član občinske zbornice za stanovanjsko in komunalno gradnjo, član IO območne skupnosti Koper, član občinskega komiteja za ekonomske dejavnosti ter zelo aktiven družbenopolitični delavec.

»Leta 1975 sem zapustil Ilirsko Bistrico in prišel v SGP Primorje tozd Postojna kot tehnični pomočnik direktorja.« je dejal v najinem pogovoru tov. Marijan Štefan in dodal: »Največ sem delal na stanovanjskih gradnjah in nekoliko manj na nizkih gradnjah. V Postojni sem dobil tudi odločbo, da sem imenovan za prisilnega upravitelja v SGP Primorje tozd Koper. To je bila odgovorna in težka naloga, katero sem uspešno opravil.

V Gradisu tozd GE Koper sem prišel leta 1980, vendar v tozdu nisem dolgo ostal, saj sem bil med tem časom imenovan za tehničnega vodjo skupnih služb sisa materialne proizvodnje — stanovanjsko-komunalna in zemljiška skupnost. Po dveh letih sem sedaj ponovno v Gradisu.«

Kakšen pristop boste izbrali pri svojem delu in kaj pričakujete v bodoče?

»Zavedam se, da so v današnji težki gospodarski situaciji direktorska delovna mesta izredno nevarna, saj so izpostavljena na vseh ravneh. Kot direktor se bom trudil, skupaj s svojimi sodelavci pridobiti čim več dela za tozd, seveda pod ugodnimi finančnimi pogoji, saj bomo morali ravno financam posvetiti veliko več pozornosti.

Prosperiteta našega tozda je neposredno povezana z razvojem Luke Koper, vendar je takšna orientacija kaj hitro lahko dvorezen meč, saj v današnjih negotovih časih nihče ne more garantirati, da se bo Luka razvijala tudi v bodoče kontinuirano in s takim tempo kot dosedaj. Zato bomo morali več pozornosti posvečati tudi drugim investitorjem s katerimi sodelujemo že nekaj let, kot so: Interevropa, poslovna skupnost Evroturist ter, kolikor bo možno, tudi stanovanjski gradnji za trg, saj vemo, da je družbeno usmerjena stanovanjska gradnja v Koprju slabo zaživela.

Veliko si obetamo tudi od tozda Inženiring, smatram pa, da bi na obali in v Istri lahko prodali več hal, ki jih izdeluje naš tozd OGP iz Ljubljane. Naša oprema in tehnologija nam omogoča tudi gradnjo marin, ki iz leta v leto postajajo vse zanimivejše za navični turizem.«

Na koncu prosim komentirati poslovanje tozda v prvih devetih mesecih?

»V tozd sem prišel oktobra, tako da ne morem dati celovite ocene poslovanja. Devetmesečni obračun je pokazal, da je bilo poslovanje nekoliko slabše, kot v istem obdobju lani. Pogodbe za objekte katere sedaj gradimo so bile sklenjene pod izredno težkimi pogoji, kar se naj bolje vidi iz realizacije.

Planirani celotni prihodek za letošnje leto v višini 386 milijonov dinarjev smo dosegli v višini 349 milijonov din. Pri dohodku, čistem dohodku in ostanku čistega dohodka pa smo pod planiranimi zneski predvsem zaradi izredno visokih stroškov, saj smo v devetih mesecih že skoraj dosegli celoletno višino planiranih materialnih stroškov za letošnje leto v višini 276 milijonov dinarjev. Sedaj imamo težko nalogo odkriti in odpraviti vzroke za takšno gibanje.«

Novemu direktorju tozda GE Koper tovarišu Marijanu Štefanu želimo veliko uspeha pri opravljanju te odgovorne dolžnosti.

Besedilo in slika: Cveto Pavlin

Skromna rast dohodka

V minulem mesecu so bile povsod v Gradisu razprave o rezultatih poslovanja v devetih mesecih letošnjega leta ter hkrati sprejeti sklepi o začasni razporeditvi ustvarjenega dohodka.

Zopet se je potrdilo »nenapisano pravilo«, da so naši rezultati poslovanja takrat, ko je treba sestaviti periodični obračun precej boljši, kot takrat ko sestavljamo le mesečne obračune.

Izredno slabim rezultatom v mesecu avgustu, ko se je uspeh poslovanja Gradisa izražen z dohodkom na pogojno uro poslabšal od 112 dinarjev na pogojno uro v juniju, na 104 dinarje v avgustu to je za 7 odstotkov, sledijo boljši rezultati v septembru, ko smo dosegli 107 dinarjev dohodka na pogojno uro.

za 5 % več kot lani. Poprečno smo obračunali vsak mesec za 881 milijonov dinarjev celotnega prihodka; obračun v poletnih mesecih (julij, avgust, september) je bil večji — poprečno 1.007 milijonov dinarjev na mesec.

Dohodek in njegova začasna razporeditev

Materialni stroški so se povečali za enak odstotek kot se je povečal celotni prihodek, to je za 5 % in so bili 5.345 milijonov dinarjev. Amortizacijo smo obračunali v enaki višini kot lani, to je 266 milijonov dinarjev.

Dohodek je bil 2.316 milijonov dinarjev. Povečal se je za 6 % in dosegel 73 % planiranega za letošnje leto. Poprečno smo vsak mesec obračunali za 257 milijonov dinarjev dohodka, v zadnjih treh mesecih pa 272 milijonov dinarjev.

Iz dohodka moramo najprej plačati celo vrsto obveznosti. Skupaj smo za vse obveznosti plačali 760 milijonov dinarjev. V primerjavi z lanskim obdobjem so se obveznosti povečale za 16 %, kar je največje povečanje najpomembnejših sestavin celotnega prihodka. Med samimi obveznostmi so največje obresti, ki so se tudi najbolj povečale.

Čisti dohodek, ki ga dobimo, ko od dohodka odštejemo obveznosti, je bil 1.556 milijonov dinarjev. Povečal se je za 1,5 %. Začasno smo ga razporedili takole:

Sestavine	I-IX/82		GN 1983		I-IX/83		Indeks	
	mio din	%	mio din	%	mio din	%	I-IX 83 I-IX 83	GN 83
Čisti dohodek	1.533	100,0	2.229	100,0	1.556	100,0	102	70
Osební dohodek	966	63,0	1.541	69,1	1.094	70,3	113	71
Stan. gradnja	57	3,7	92	4,1	62	4,0	107	67
Skupna poraba	95	6,2	143	6,4	91	5,8	96	63
Poslovni sklad	366	23,9	378	17,0	254	16,3	70	67
Rezervni sklad	49	3,2	75	3,4	55	3,5	114	73

Iz zgornje preglednice je razvidno, da se je zgradba čistega dohodka spremenila. Za osebne dohodke smo razporedili več kot lani in več kot smo načrtovali. **Osební dohodki** so se povečali za 13 %. Opozoriti moramo, da je ta znesek, ki je razporejen za osebne dohodke v višini 1.094 milijonov dinarjev manjši kot so bili izplačani osebni dohodki za letošnje leto. V omenjenem znesku so upoštevani tudi osebni dohodki, ki so vkalkulirani v zalogah. V Gradisu kot celoti smo pri razporejanju dohodka na osebne dohodke spoštovali merila delitve; vendar ne v vseh temeljnih organizacijah enako, saj so kar v sedmih za osebne dohodke razporedili več kot jim dopuščajo naša interna merila o delitvi. Natančna analiza osebnih dohodkov je objavljena v »Gradisovih Obvestilih« — Analiza OD I-IX 1983, ki jih dobijo vsi organizatorji proizvodnje.

Za stanovanjsko gradnjo smo namenili 62 milijonov dinarjev in za prosti del sklada skupne porabe 91 milijonov dinarjev. Zaradi težav pri poslovanju, oziroma prenizkega dohodka tri temeljne organizacije začasno niso oblikovale sklada skupne porabe.

Za poslovni sklad smo namenili

254 milijonov dinarjev. Iz tega sklada bomo morali plačati še nekatere obveznosti družbi, del bomo porabili za združevanje v Gradisu in del za izboljšanje poslovanja v vsaki temeljni organizaciji.

Za nemoten potek poslovanja si mora vsaka temeljna organizacija zagotoviti vsaj minimalno akumulacijo. Ta minimalna akumulacija je določena s samoupravnim splošnim aktom — in mora znašati 3 % od poprečno uporabljenih poslovnih sredstev. Štiri temeljne organizacije si ob periodičnem obračunu niso zagotovile minimalne akumulacije. Minimalna akumulacija je seštevek dela čistega dohodka, ki ga razporedimo v poslovni in rezervni sklad povečan za pospešeno amortizacijo. Za poslovni sklad smo začasno namenili 254 milijonov dinarjev in za rezervni sklad 56 milijonov dinarjev. Pospešena amortizacija je bila obračunana le v polovici temeljnih organizacij v višini 30 milijonov dinarjev.

Kazalniki so poprečni

Že pri sestavljanju gospodarskega načrta smo vedeli, da bo letošnje leto težko in smo tudi pričakovali, da se bodo kazalniki poslabšali:

Kazalniki	I-IX/82		GN 1983		I-IX/83		Indeks	
	I-IX/82	GN 83	I-IX/82	GN 83	I-IX 83 I-IX 83	I-IX 83 GN 83		
1. Produktivnost	529	625	629	119	101			
2. Ekonomičnost	1,41	1,46	1,41	100	97			
3. D/ph	93,06	108,15	107,11	115	99			
4. OD/ph	41,05	52,50	50,61	123	96			
5. Akum./posl. sr.	0,080	0,064	0,049	61	77			

Prvi kazalnik produktivnosti ali drugače povedano, vrednost lastne proizvodnje na efektivno uro se je povečala nominalno za 19 %, realno pa se je produktivnost zmanjšala za 6 %.

Ekonomičnost se v primerjavi z lanskim obdobjem ni spremenila.

Naš glavni kazalnik je dohodek na pogojno uro (D/ph). Dosegli smo 107,11 dinarjev na pogojno uro. Povečal se je za 15 % in dosega 99 % planirane vrednosti za leto 1983.

Osební dohodki na pogojno uro (OD/ph) so se povečali za 23 % in

dosegajo 96 % načrtovane vrednosti.

Razmerje med akumulacijo in poprečno uporabljenimi poslovnimi sredstvi se je precej poslabšalo; na 100 dinarjev uporabljenih poslovnih sredstev smo ustvarili 5 dinarjev akumulacije.

V zadnjih treh mesecih letošnjega leta nam ostane še precej dela in naporov, da bomo dosegli načrtovane rezultate in hkrati izboljšali nekatere kazalnike.

Zora Vehovec

Število delavcev in obseg opravljenih del

V domovini smo imeli v povprečju zaposlenih 6.254 delavcev, ki so skupaj opravili 10 milijonov ur. Delež efektivnih ur v vseh urah je bil 83 %, kar je za 1 odstotek manj kot lansko leto. Število zaposlenih delavcev se je zmanjšalo za 5 %, število opravljenih efektivnih ur za 7 %.

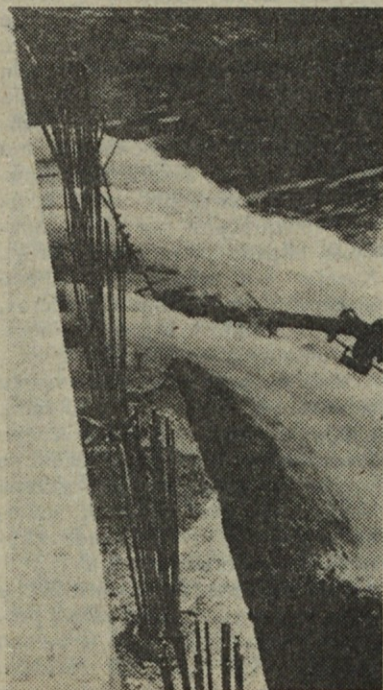
Zaposleni delavec je letos opravil v povprečju 150 efektivnih ur na mesec. V zadnjih treh mesecih, ko je delo zaradi ugodnih vremenskih razmer v največjem razmahu, pa je bilo na mesec opravljeno 152 efektivnih ur.

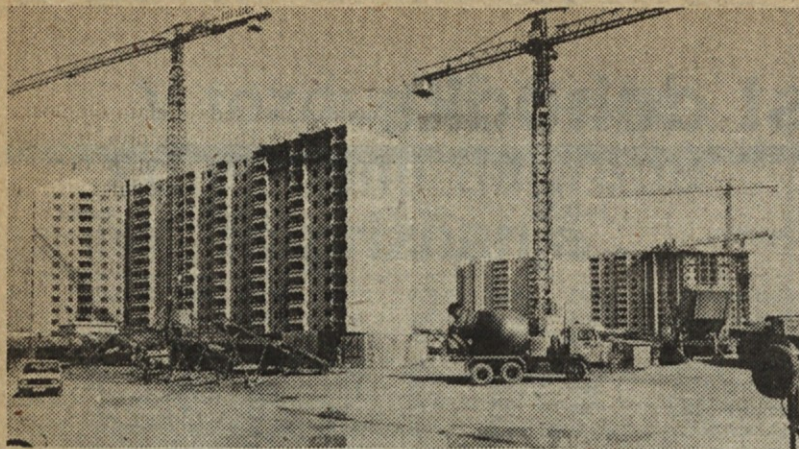
Obseg opravljenih del lahko izrazimo na različne načine: Vrednost proizvodnje se je v primerjavi z lanskim razdobjem povečala za 13 % in je dosegla 7.905 milijonov dinarjev. Opravili smo že 81 % planirane vrednosti proizvodnje za letošnje leto. Kot kažejo dolgoletni podatki, smo običajno v tem času dosegli 73 % celotne vrednosti. Poprečno smo vsak mesec obračunali za 878 milijonov dinarjev proizvodnje. Obračuni v zadnjih treh mesecih so bili bolj bogati — 969 milijonov dinarjev na mesec.

Obrotnikom smo za njihove storitve plačali 1.977 milijonov dinarjev, kar je za 30 % več kot lani. Tolikšno povečanje je poleg povečanja cen, tudi posledica stanja del na posameznih objektih. Drugim kooperantom pri gradbenih delih smo morali plačati 616 milijonov dinarjev, kar je za 10 % manj kot lani.

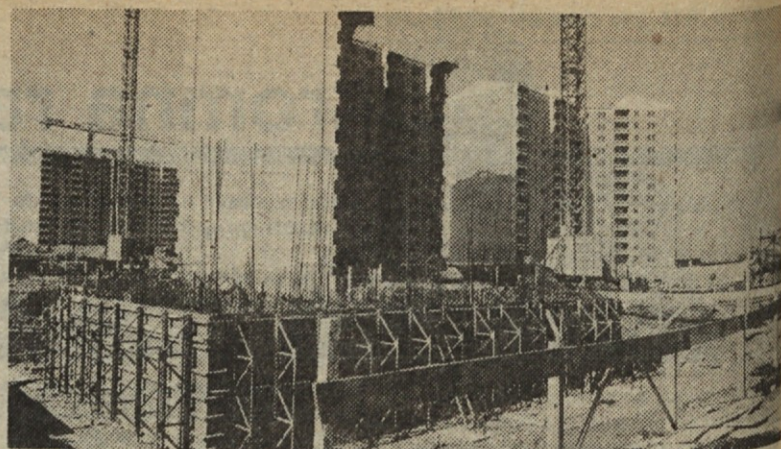
Vrednost lastne proizvodnje je bila 5.312 milijonov dinarjev in se je povečala za 11 %. V letu dni so se naše cene poprečno povečale za dobrih 26 %, kar pomeni, da se je obseg del, izražen z vrednostjo lastne proizvodnje realno znižal za 12 %.

Celotni prihodek tudi prikaže obseg, vendar z drugačnega vidika. V njem je upoštevana samo plačana realizacija in razni drugi prihodki (npr. od prodaje blaga, od obresti, od dohodka banke). V devetih mesecih smo dosegli 7.927 milijonov dinarjev celotnega prihodka, kar je

Prva fleksibilna stanovanja bodo kmalu predana kupcem

Vsa stanovanja na Fužinah bodo tudi dobro toplotno izolirana

Fužine v očeh projektantov

Stanovanjsko naselje Fužine — veliko Gradisovo gradbišče

Peto leto se že nekateri Gradisovci ukvarjamo s stanovanjskim naseljem Fužine v Ljubljani. Za javnost ostajamo molčeči, le zakaj? Zdi se, da še ni predaha za pogled nazaj, za presojo prehojene poti. Čutiti je družbeno razdvojenost, radi bi zajemali z veliko žlico, a take želje nas pehajo v protislovja.

Pri gradnji naselja Fužine sodeluje veliko ljudi, znotraj in zunaj Gradisa. Najbrž nekaj pove podatek, da si šest Gradisovih tozdov tukaj pridobiva zaslužek. To so: GE Ljubljana — okolica, GE Ljubljana, OGP Ljubljana, LIP Škofja Loka SPO in Biro Ljubljana. In še drugi, kot so: IMP, Pionir, Grosuplje...

Kdo sploh iz te množice sodelujočih lahko napiše dostojno poročilo, kdo lahko ocenjuje graditeljsko pridnost. Preveč nas je, od projektantov, operativcev, nadzornikov, političnih urvalcev do stanovalcev.

Naselje je obsežno, gradimo skoraj 2800 stanovanj v dvajsetih velikih in v štiriinidesetih malih blokih. Razmerje med velikim in malim blokom je 139 : 11. Na eno stopnišče je navezanih 139 stanovanj, najmanj 400 ljudi v eni stavbi, v trinajstih etažah.

Ne želim povdarjati izjemne koncentracije, saj obstajajo druge pohvalne strani tega projekta.

Stanovalci bodo stanovali v prostorsko prilagodljivih ali fleksibilnih in prav dobro toplotno izoliranih stanovanjih. Obe vrednoti danes povdarjamo. Stanovanjske dvorane, velike od 40 do 70 kv. m, nudijo precej možnosti za bodoče preurejanje stanovanjskega prostora po lastnih željah. Kvaliteta dobro izoliranih stanovanj, z možnostjo merjenja porabe toplote v vsakem stanovanju posebej, se bo skoraj gotovo izkazovala v majhni energetski porabi.

Tudi nasploh je gradnja v Fužinah mnogo bolj solidna kot je bila polpretekla v drugih naseljih.

Od kod izvirajo vse te izboljšave? Kdo so avtorji tega naselja, kdo je

oblikoval standard tega naselja in kdo skrojil njegovo podobo?

Izboljšave, dosežene v naselju Fužine, izvirajo iz optimističnega obdobja pred letom 1980. Zaradi alergij na betonsko satje z razponi po tri metre šestdeset so se ljubljanski usmerjevalci stanovanjske gradnje odločili, da naj bodo nova stanovanja zasnovana tako, da jih bo možno preurejati. Poraba energije sme znašati samo 32 Watov na 1 kub. m ogrevanega prostora. Povprečna velikost stanovanj naj znaša 65 kv. m.

Tem in drugim zahtevam smo projektanti skoraj v celoti ustregli v idealizirani natečajni ponudbi. Gradis je uspel.

Sledilo je enoletno obdobje zorenja. Nakopali smo si sitnosti zaradi velikanskih opazev, zaradi prevelike porabe betona in jekla. Tisti čas je potekalo obdobje vročičnih priprav, potrjevanje »realnega« programa, takoimenovane »projektne naloge«, »pravih« idejnih projektov. Povprečna velikost stanovanj je padla na 61 kv. m. Oblikovalo se je tudi vodstvo »Projekta Fužine« z ing. Marjanom Sosičem na čelu, ki je prevzelo vsa bremena vsklajevalca in organizatorja.

Temu labilnemu, dovolj razpognjenemu obdobju, je sledil jurišni del: brezobzirna mobilizacija projektantov za izdelavo izvedbenih projektov od julija do decembra 1981. Spominjam se, da smo delali vse dneve, tudi za praznik Republike.

Končali smo v dogovorjenem roku. Projekti so nato obležali zaradi zamude pri lokacijski dokumentaciji. Nismo se pritoževali.

Projekte smo v tem času prečesavali in popravljali, pričelo se je delo na tipizaciji, pričele so se zbirati ponudbe za posamezna dela. Obdobje izdelave izvedbenih projektov se je pokazalo v vseh pogledih za prekratko, kar nas tepe še danes. Zato smo morali tudi na gradbišču marsikaj dodatno razreševati. Toda o tej problematiki kdaj drugič.

Glede podobe stavb si nikoli nismo delali iluzij. Že v zazidalnem načrtu in v nadaljnih zahtevah po tipizaciji so bile vsajene kali monotoni. Če bi se odpovedali kateremu nadstropju, če bi zasnovali razgibane strešne etaže za izvenstandardna stanovanja, če bi razširjali pritličja z javnimi lokali, bi bila podoba naselja precej drugačna.

Projektiava je razpeta med različno vrteče se kolesa. Fraza »čim boljša in čim cenejša stanovanja« pomeni, da naj delujemo v dobro stanovalcev in v dobro Gradisa. Če preveč prisluhnemo stanovalcem, če se ženemo za kulturo bivanja, s tem preobremenimo izvajalce in vodimo Gradis v izgube. Če preveč prisluhnemo Gradisu, omogočimo lagodno gradnjo, vendar naselje degradiramo. Takih ekstremov res ni, je pa zato povprečnost ali kompromisnost, bogati niso ne eni, ne drugi. Naselje kot spöčetek družbeno usmerjene gradnje ima več očetov, kazalo bo kulturno in gmotno imovnost naše družbe teh let.

Verjetno so to zadnje tako visoke stanovanjske stavbe v Ljubljani. Ljudje bi rajši stanovali kje drugje. Dvomi, ali je taka gradnja poceni, so vseskozi prisotni. Res je dosežena velika zgoščenost instalacij, stanovanja imajo le po eno fasado, ekono-mična je poraba energije...

Po drugi strani pa je konstrukcija sama zelo obremenjena, zaradi protipotresnega zavarovanja je mnogo močnejša kot pri nizki zazidavi. Vgrajeni so dodatni elementi, kot na

primer dvigala, črpalke za vodo, za silna razsvetljava, prisilno odračevanje, požarna stopnišča... Vseeno bo marsikdo priznal, da raje betoniramo v višino kakor nizko vzdolž nekega vijugavega terena, proč od žitnih polj, kar nas čaka v prihodnosti. V Fužinah vgradimo v enem bloku, se pravi skoraj na enem mestu, približno 6 tisoč kubikov betona in 600 ton armature.

Kaj pa stanovalci? Kupujejo stanovanja po katalogu, pretežno mala do 60 kv. m. Za vsako velikost stanovanja smo pripravili po tri različne razporeditve prostorov. Na primer: stanovanje, veliko 45 kv. m je standardno enosobno stanovanje. Ljudje pa rajši kupujejo tako izvedbo, ki ima sobo ter dva kabineta in poltemno kuhinjo. Skratka, zadovoljiti se morajo z zelo obremenjenim in tesnim stanovanjem.

V sedanji fazi izgradnje naselja so se uveljavile zahteve višjega stanovanjskega standarda v primerjavi z že zgrajeno prvo fazo naselja. Višji standard je dražji, toda pokazalo se je, da finančno ovrednotenje ne sledi programu oziroma dejanskim stroškom. Lahko rečemo tudi drugače: program ni vsklajen z družbeno sprejemljivo ceno stanovanja. Ni mi znano, kdo bi lahko ali bi moral dokazovati skladnost ali razdalje med programom, projektom in izvedbo. Nekdo s široko izkušnjo in analitično zagnanostjo, zlasti če se bodo izkazale prevelike izgube.

Naselje Fužine je zahtevno gradbišče, primerno za sloves Gradisovega bišča, ali bi radi, da so sodelujoči uspešno opravili to šolo, ne pa obratno. Gradnja, ki bo trajala osem let, če štejemo od 1. avgusta 1979 dalje, lahko utrjuje naše navade in razvade, lahko pa rastemo s tehničnim in organizacijskim bogatenjem. Priložnost je, da bi se dokalili za bodoče enako zahtevne gradnje.

Simon Fišer

Pomanjkanje denarja ovira gradnjo HE Mavčiče

Na pol-poti med Ljubljano in Kranjem, odmaknjeno od glavnih prometnic gradijo delavci našega tozda Nizke gradnje iz Maribora v strugi reke Save prvo v nizu malih hidroelektrarn na Savi. Ideja o gradnji hidroelektrarne v Mavčičah se je porodila že leta 1948, prvi investicijski program pa je bil narejen leta 1952. Le-ta je hitro šel v pozabo, saj smo začeli graditi predvsem elektrarne na Dravi in termoelektrarne. Veliko pomanjkanje električne energije v zadnjih letih ter predraga elektrika iz elektrarn na

mazut nas je prepričala v potrebo gradnje niza manjših elektrarn na Savi in potem tudi na Muri.

Sredi leta 1979 je delavski svet Elektrogospodarstva Slovenije (EGS) sprejel investicijski program za gradnjo HE Mavčiče. Temeljni kamen je bil položen 25. aprila 1980. leta. S pripravljanimi deli pa smo začeli šele koncem leta 1980. Spomladi leta 1981 so bila prekinjena vsa pripravljana dela, predvsem zaradi pomanjkanja finančnih sredstev pri investitorju — Savskih elektrarnah. Tako se je gradnja v re-

snici začela z dveletno zamudo.

S tem se je spremenil tudi rok za dograditev HE Mavčič. Po prvotnem planu bi morala elektrarna že poskusno obratovati septembra letos, vendar je zaradi že omenjenih finančnih težav investitorja in zaradi dodatnih del ta rok premaknjen, tako da bi naj elektrarna začela poskusno obratovati čez dve leti, to je koncem 1985. leta.

Vse to je tudi precej podražilo vodno elektrarno v Mavčičah za dobre 3,8 milijarde dinarjev. Po novem naj bi bila ta elektrarna vredna 5,8 milijarde dinarjev. V prihodnjem letu naj bi bilo zagotovljeno 2,3 milijarde, zadnje leto gradnje pa še 1,8 milijarde dinarjev.

Na gradbišču je sedaj položaj tak, da je gradbena jama od avgusta že zaprta. Doslej so iz gradbene jame izkopali nekaj več kot 60.000 kubikov materiala. Pri tem je treba omeniti, da so se prvotne domneve o izredno ugodnem geološkem sestavu tal na področju gradnje izkazale za preoptimistične, po drugi strani pa je dotok podtalne vode v gradbeno jama bistveno večji, kot je bilo predvideno in precej ovira delo. Zato je potrebno črpati vodo iz gradbene jame. V sedanji fazi gradnje se črpa od 600 do 800 litrov vode na sekundo, predvideno pa je, da bodo maksimalna črpanja znašala

tudi čez 1.500 litrov na sekundo. Da bi tako močno črpanje le omejili, bo treba po dogovoru z investitorji pristopiti k sanaciji najbolj kritičnih mest.

Na izkopu sedaj delata Geološki zavod, ki vrta in minira ter naš Strojno prometni obrat, ki dela na izkopu in odvozu materiala. S stroji in prevozi je precej težav, saj se mehanizacija precej pogosto kvari.

Več denarja, ki bo namenjen za HE Mavčiče bo za Gradis pomenilo tudi večjo angažiranost na tem objektu. »Že sedaj nam na gradbišču manjka 100 delavcev,« je dejal sektorski vodja gradbišča tov. Ivo Kerštin in dodal: »V špici gradbenih del pa bomo rabili še več delavcev. Bojimo se le, da jih bomo s težavo dobili.

Glede na ogromne količine črpane vode bomo morali delati v izmenah vse dni v tednu, saj črpanje vode ne smemo ustaviti, ker bi nam podtalna voda lahko v nekaj dneh zalila gradbeno jama, po drugi strani pa je tudi črpanje precej drago. Za delo v izmenah pa rabimo več delavcev.

Prav slabo in neenakomerno financiranje predstavlja enega večjih problemov. V poletnih in jesenskih časih, ko je bilo vreme ugodno investitor ni imel denarja, da bi mi lahko intenzivno in z večjim številom delavcev delali, sedaj ko je zima pred pragom, pa obljublja, da bo denarja dovolj, mi pa bomo morali v neugodnih zimskih razmerah opraviti veliko dela.«

Besedilo in slika:
Cveto Pavlin

V sedanji fazi gradnje HE Mavčiče potekajo dela v gradbeni jami, iz katere je že izkopano 60.000 kubikov materiala

Za Avtomontažo smo zgradili tovarno grelnih naprav

Pred enim letom, točneje 12. novembra lani je bila podpisana pogodba med Avtomontažo in Gradisom tozda GE Ljubljana o gradnji tovarne grelnih naprav na Vrhovcih v Ljubljani. Pogodba je obsegala celoten inženiring, to je od projektiranja, pridobivanja soglasij in gradbene dovoljenja, do same gradnje, obrtniško-inštalacijskih del ter pridobitve uporabnega dovoljenja. Rok za izvedbo del je bil eno leto.

Delavci, ki so delali na tem gradbišču so skupaj z koordinatorjem del Lojzetom Kepicom, odgovornim vodjem del Petrom Pugljem in delovodji Ivanom Štefokom in Štefanom Kranjcem naredili vse, da so bila vsa gradbena in obrtniško-inštalacijska dela opravljena do 31. 10. letos, to je pred rokom. S tem je bilo investitorju omogočeno, da je nekoliko prej, kot je, to bilo zapisano v pogodbi začel z montažo tehnološke opreme.

Pri tem objektu gre za proizvodno halo dimenzij 60 x 60 metrov in

aneks k hali dimenzij 60 x 12 metrov. Hala je montažna, tip Velo-OGP z Y nosilci, aneks pa je narejen v klasični armirano-betonski izvedbi v treh etažah. Na obeh objektih je montažna streha.

Projekte za tovarno grelnih naprav so naredili v Slovenija projektu Ljubljana, montažno konstrukcijo je izvedel naš OGP, izvajalec strojnih in elektro instalacij pa je bila Zarja Kamnik.

Zunanja ureditev je že narejena, tako da sedaj investitor montira tehnološko opremo, delavci tozda GE Ljubljana pa vršijo priprave za pričetek del na drugi fazi izgradnje tovarne grelnih naprav. Ravno z omenjenimi deli si je tozda GE Ljubljana pridobil dobre reference in zaupanje investitorja, ki je z dosežanim delom izredno zadovoljen, kar se že pozna pri razgovorih za nadaljnjo oddajo del za gradnjo objektov druge faze.

Kljub temu, da je bilo to delo prevzeto v zelo hudi konkurenci štiri-

rinajstih ponudnikov, je bilo uspešno opravljeno. Uradna otvoritev avtomontažine tovarne grelnih naprav bo takoj po montaži tehnološke opreme in tehničnem pregledu objekta sredi decembra letos. Inve-

sticijska vrednost gradbenih in obrtniško-inštalacijskih del, vključno s projektiranjem, znaša 125 milijonov dinarjev.

Besedilo in slika:
Cveto Pavlin

Avtomontažino tovarno grelnih naprav je zgradil TOZD GE Ljubljana

Pred otvoritvijo Onkološkega inštituta 18. novembra, je bilo potrebno urediti se okolico

Pritličje Onkološkega inštituta predano v uporabo

Že nekaj let gradi naš tozđ GE Ljubljana objekte za ljubljanski Onkološki inštitut, ki se je s svojo dejavnostjo povzpел v sam vrh domače in evropske onkologije. Objektom, ki so bili do sedaj zgrajeni, je dodano pritličje novega radioterapevtskega bloka. V njem so prostori za ambulantno poliklinično dejavnost Onkološkega inštituta.

Svečana otvoritev je bila 18. novembra, ob 45-letnici ljubljanskega Onkološkega inštituta. Pritličje je slovesno odprla prof. dr. Božena Ravnihar, predstojnica katedre za onkologijo in radioterapijo na me-

dicinski fakulteti v Ljubljani. Tako je tudi Gradis prispeval pomemben delež, da je bil ta prepotreben objekt slovenskega zdravstva, čeprav le en njegov del, predan čimprej v uporabo. Istočasno je bil namenu izročen tudi nov podzemni hodnik med Univerzitetnim kliničnim centrom in Onkološkim inštitutom.

Delavci našega tozda GE Ljubljana bodo nadaljevali z deli na ostalih etažah Onkološkega inštituta tako, da ne bo moteno normalno delo v ambulantah pritličja.

Besedilo in slika:
Cveto Pavlin

priznanje

ZASLUGE ZA KRVODAJALSTVO

GIP GRADIS

Gradis dobil priznanje in plaketo

Prostovoljno anonimno krvodajalstvo, kot eno najbolj humanih človeških dejanj, v katerem človek pomaga sočloveku v najbolj kritičnih, težkih in za življenje pomembnih trenutkih, slavi v Sloveniji 30. obletnico organiziranega delovanja. V organizaciji Rdečega križa Slovenije imamo sedaj v naši republiki že čez 100.000 prostovoljnih krvodajalcev, kar nas glede na število celotnega prebivalstva uvršča v sam svetovni vrh.

Ob tem jubileju je občinska organizacija Rdečega križa Ljubljana Moste-Polje 10. novembra v Kulturnem domu Vevče podelila priznanja dolgoletnim krvodajalcem, med katerimi so nekateri darovali svojo kri tudi več kot stokrat. Delovne organizacije, katerih delavci se vsa ta leta redno udeležujejo krvodajalskih akcij, pa so dobile posebne diplome. Med temi delovnimi organizacijami je tudi GIP Gradis.

Cveto Pavlin

Predčasna pokojnina bo možna od 1. 1. 1984 dalje

Predčasna starostna pokojnina se lahko uveljavi, ko se dopolni najmanj 35 let pokojninske dobe in 55 let starosti (moški), oziroma 30 let pokojninske dobe in 50 let starosti (ženska).

Predčasna pokojnina se odmeri tako, da se starostna pokojnina, do katere bi imel delavec pravico glede na pokojninsko dobo, če bi dopolnil starost 60 let, oziroma delavka, če bi dopolnila starost 55 let, zmanjša za vsako leto predčasnega odhoda v pokoj in krajše pokojninske dobe.

Kar nas verjetno najbolj zanima pri tem, je način odmere predčasne pokojnine, ki jo vsebuje pravkar sprejeti Statut SPIZ-a in ga tudi v celoti objavljamo.

Predčasna pokojnina se odmeri tako, da se starostna pokojnina, do katere bi imel pravico zavarovanec glede na pokojninsko dobo, če bi dopolnil starost 60 let oziroma zavarovanka, če bi dopolnila starost 55 let zmanjša:

— za vsako leto predčasnega odhoda v pokoj za 1,5 %

— za vsako manjkajoče leto pokojninske dobe od 40 let (moški), oziroma 35 let (ženske) pa 0,5 %.

Lestvica za zmanjšanje pokojnine je torej naslednja:

Starost	— let		Pokojninska doba	M	39	38	37	36	35
	M	Ž		Z	34	33	32	31	30
59		54	Odstotek zmanjšanja pokojnine	2,0	2,5	3,0	3,5	4,0	4,5
58		53		3,5	4,0	4,5	5,0	5,5	6,0
57		52		5,0	5,5	6,0	6,5	7,0	7,5
56		51		6,5	7,0	7,5	8,0	8,5	9,0
55		50		8,0	8,5	9,0	9,5	10	

R. Ješovnik

Učenci osemletk obiskali Gradis

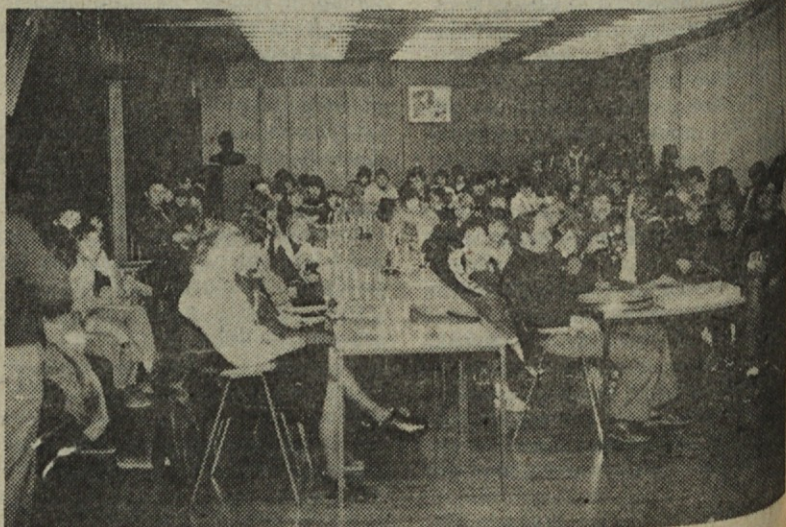
Vrata vseh gradisovih TOZD so vedno odprta za vse tiste, ki se žele izobraževati za poklice, ki jih potrebujemo.

Na pobudo Gospodarske zbornice občin ljubljanskega območja, smo v Gradisu imeli odprti dan dne 16. 11. 1983. Udeležili so se ga učenci ljubljanskih in okoliških osemletk. Glede na podobne informacije in sporočila iz osnovnih šol o zanimanju učencev za gradbene po-

klice, je prvotno zgledalo, da se ni nič dvignil interes mladih za delo v proizvodnji.

Pričujoči posnetek in število 220 prisotnih učencev, ki so prišli ta dan v Gradis govore, da se je interes mladih spremenil in tako se nam obeta v naslednjem šolskem letu več študentov z ljubljanskega območja.

Besedilo: Ramiz Džatić
Slika: Cveto Pavlin

Učenci osmih razredov osnovnih šol na obisku v Gradisu

Gradisove nagrade podeljene

Pred desetimi leti točneje 27. novembra 1973. leta so bile na seji takratnega centralnega delavskega sveta podeljene prve Gradisove nagrade in diploma tozdu GE Jesenice. Prvič so bile podeljene štiri nagrade najzaslužnejšim delavcem Gradisa in ena diploma tozdu z nadpovprečnimi poslovnimi rezultati. Pozneje se je število nagrad povečalo na devet, podeljevali pa sta se dve diplomi — najuspešnejšem tozdu med gradbenimi enotami in najuspešnejšemu tozdu med obrati. Od leta 1981 pa se podeljuje dvanajst nagrad in tri diplome najboljšim tozdom.

O dobitnikih letošnjih Gradisovih nagrad in diplom smo pisali že v prejšnji številki Gradisovega vestnika, sedaj pa jih podrobneje predstavljamo na straneh od 8. do 13. Nagrade in diplome so bile slavnostno podeljene na seji delavskega sveta delovne organizacije 24. novembra.

Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Gradisovega vestnika.

Gradisove diplome prejmejo:

- I. TOZD LIO Škofja Loka
- II. TOZD GE Ravne na Koroškem
- III. TOZD GE Jesenice

Gradisove nagrade za leto 1983 prejmejo:

1. Edvard Bališ — TOZD GE Ravne
2. Ana Dominko — TOZD GE Ljubljana
3. Franc Hočevnar, dipl. inž. — DSSS

Ljubljana

4. Andrej Jež — TOZD GE Nizke gradnje Maribor
5. Momir Jeftenić — TOZD OGP Ljubljana
6. Alojz, Kopic, dipl. inž. — TOZD GE Ljubljana
7. Vinko Koleto, dipl. oec. — DSSS Ljubljana

8. Vencoslav Ojsteršek — TOZD GE Celje

9. Jožica Petrovič TOZD GE Celje
10. Marjan Starovasnik — TOZD GE Maribor
11. Stane Simeonov — TOZD GE Jesenice
12. Edi Šav — TOZD GE Koper

Tako kot zadnji dve leti je LIO tudi letos najboljši med obrati

Z 280 zaposlenimi dosega toz Lesno industrijski obrat Škofja Loka okrog 25 odstotkov dohodka s posli v inozemstvu. Že to je podatek, ki nam dovolj zgovorno pove, kakšni naporji so potrebni za proboj na zunanji trg, kjer je konkurenca izredno močna in kjer sta kvaliteta in cena odločujoča. Tako bodo v LIO letos z izvozom dosegli 150 milijonov dinarjev celotnega prihodka. To je toliko pomembnejše, ker gre za čisti blagovni izvoz.

Pred devetmesečnim obračunom so v tozdu naredili rebalans letošnjega plana, saj je bilo očitno, da prvotno planiranih vrednosti ne bo mogoče realizirati. Zakaj je do tega prišlo, je pojasnil direktor tozda Lesno industrijski obrat, tovariš **Anton Demšar** in dejal: »V poslovanju naše temeljne organizacije se je leta 1981 pojavila, če temu lahko tako rečem, ena anomalija, izjema, ki nas od tedaj stalno tepe. Gre za to, da smo leta 1981 prevzeli dela na potresnem območju juga Italije in kjer smo postavljali montažne hiše. Zaradi tega posla smo takrat imeli celotni prihodek v višini 870 milijonov dinarjev. Ker se takšni posli v prihodnjih letih niso pojavljali, smo bili prisiljeni vsako leto planirati manj, ne pa, kot je to po navadi, več.

Tako smo tudi letošnji celotni prihodek, katerega smo planirali v višini 800 milijonov dinarjev, z rebalansom znižali na 600 milijonov. Isto je seveda z ostalimi sestavinami celotnega prihodka. Izhajajoč iz tega popravljenega plana, lahko že sedaj predvidevamo, da bomo letošnje leto zaključili vsaj tako ugodno kot smo lansko leto.«

Kakšen odraz je imelo omejevanje investicij v gradbeništvu na vašo dejavnost?

»Omejevanje investicij v gradbeništvu se je pri nas odrazilo tako, da se je struktura naših del bistveno spremenila. Pred leti je bilo lesno stavbarstvo tisto, ki je predstavljalo polovico ali več našega celotnega prihodka. Vse neugodne posledice takšne usmeritve bremenijo ravno lesno stavbarstvo. Predvsem gre za izpad pomožnih in spremljajočih

objektov za gradbenike. Tako smo ha primer letos naredili le 1000 kvadratov opaža, običajno pa smo, leta nazaj naredili tudi 15.000 kvadratov opaža. Po drugi strani pa so gradbeniki, ob pomanjkanju dela in da bi zaposlili svoje delavce, tudi sami začeli izdelovati opaže in ostale pomožne konstrukcije.

Vse to je narekovalo, da smo se morali preusmeriti na druge proizvode, kot so: lesena embalaža, drobni tesarski izdelki, lesene obloge, ladijski podovi itd. Ker gradbeniki niso dosegli planiranih ciljev v inozemstvu, je to avtomatsko potegnilo za seboj to, da tudi mi kot spremljevalci, ne moremo povečevati našega izvoza iz tega naslova.«

Kako pa potem sploh še lahko izvažate?

»Pota na tuja tržišča iščemo preko poslovnih združenj, večjih delovnih organizacij in podobno. Prvi sadovi so že vidni. V sodelovanju s Slovenjalesom smo pred kratkim poslali v Francijo prve vzorčne količine galanterijskih izdelkov. To so pleskarske stolice, vrata za vrtno ograje, vrtno lope, manjše brunarice itd. Francoski kupec je z našimi izdelki zadovoljen, tako da bomo do konca leta izvozili teh izdelkov v vrednosti 150.000 francoskih frankov. Kljub temu, da gre za drobne izdelke, je ta posel z za nas zanimiv, ker so obeti za prihodnje leto precej spodbudni in ker gre za precej velike količine.

Preko Lesnine smo uspeli prodreti tudi v Avstrijo. Tako moramo do konca leta za avstrijskega kupca narediti 1500 oken v vrednosti 1,27 milijonov šilingov. Tudi tukaj prič-

kujemo, da bomo prvo preizkušnjo prestali in da bomo že prihodnje leto v Avstrijo izvozili 6000 oken.«

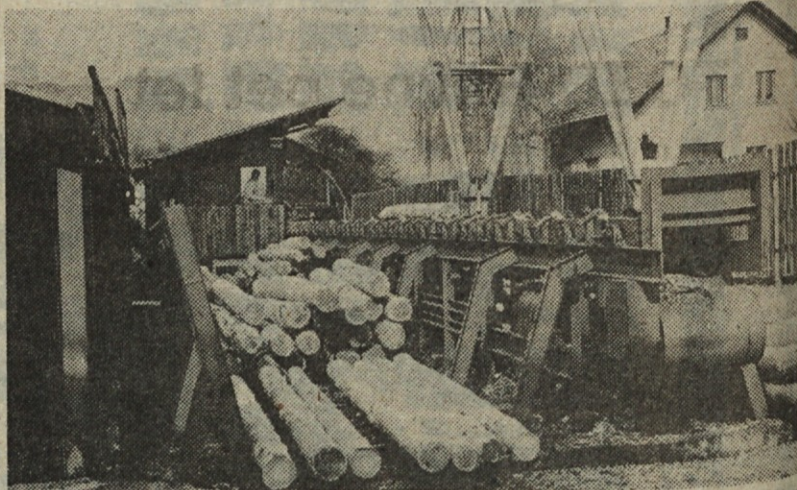
Kaj pa predvidevate za leto 1984?

»Tudi za prihodnje leto predvidevamo, da bo struktura del podobna kot je v letošnjem letu. Poleg polne zasedenosti v primarni predelavi lesa in mizarstvu predvidevamo polno zasedenost tudi na področju lesnega stavbarstva z bolj drobnimi deli, o katerih sem že prej govoril.

3,6 milijonov šilingov, v Francijo pa 140.000 pleskarskih stoljic in 50 brunaric in vrtnih lop. Ta posel je vreden 250.000 frankov.«

Kaj v prihodnjem letu pričakujete od novega vodstva delovne organizacije, tozda Inženiring in reorganizirane delovne skupnosti skupnih služb?

»V letu 1984 bi se že morali pokazati prvi pozitivni rezultati novega vodenja delovne organizacije na

V Lesno industrijskem obratu Škofja Loka bodo v prihodnjem letu predelali 35.000 kubikov lesa

Trudili se bomo, da bomo celotno maso hlovovine, to je 35.000 kubikov maksimalno obdelali in oplemenitili z našim delom. Prodaja neobdelanega lesa naj bi bila izjema in še to le za potrebe naših gradbenih tozdvov.«

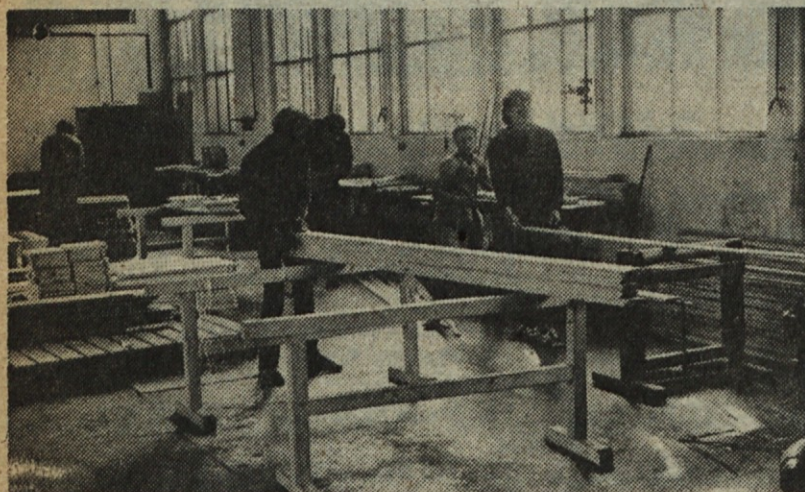
Kako pa bo z izvoznimi posli?

»Po sedaj znanih poslih, se bo naš izvoz v letu 1984 gibal v letošnjih mejah. Dokončali bomo naše delo na projektu 202-D v Iraku, ki je vredno 1,1 milijon dolarjev in nadaljevali z izvozom v Avstrijo in Francijo. V Avstrijo naj bi izvozili že omenjeno količino oken, vrednih

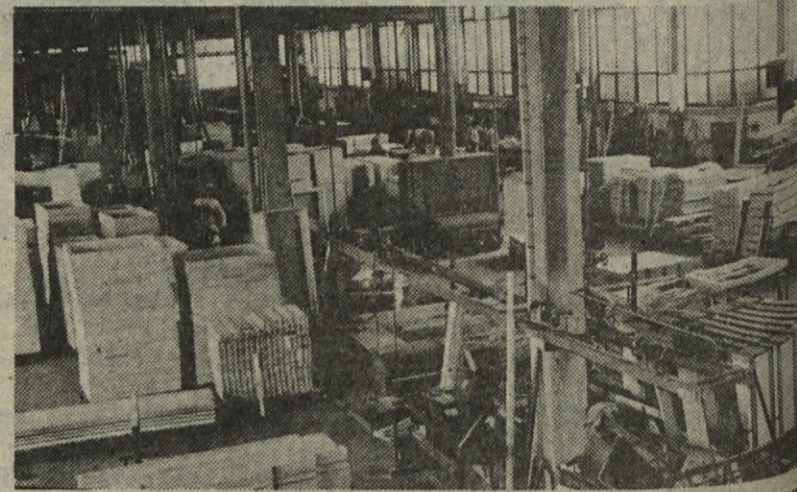
čelu s poslovodnim odborom, predvsem pa se bodo morali pokazati rezultati v Inženiringu, kot tozdu skupnega pomena. V kolikor bo konstituiranje predolgo trajalo, bodo prvi rezultati toliko bolj odmaknjeni.

Da so se iz delovne skupnosti skupnih služb izdvojile nekatere službe in smo iz le-teh ustanovili Inženiring, je verjetno dobro. Tako bo lažje merljiv in očitnejši prispevek služb za skupne potrebe v DSSS.«

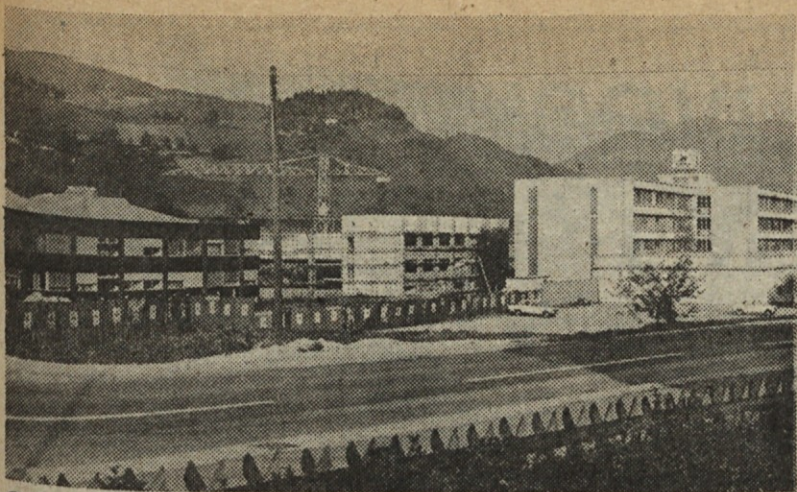
Besedilo in slike: Cveto Pavlin

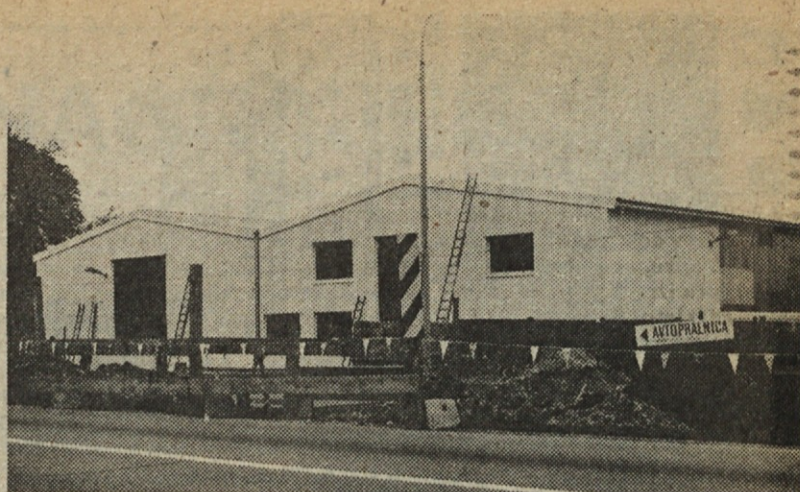
Zaradi omejevanja investicij, je tudi v lesni industriji manj dela, zato je bilo nujno prestrukturirati proizvodnjo

Proizvodnja 6.000 oken za avstrijskega kupca je velika in zahtevna naloga

Gradis in Železarna Ravne sta povezana več kot 30 let

TOZD Ravne se je pojavil tudi na Gorenjskem, saj so v Kranju zgradili hale, v katerih bodo servisne delavnice Alpetoura

TOZD Ravne pet let zapovrstjo na vrhu Gradisa

Kar težko je o tozdu Ravne na Koroškem, ki letos dobi svojo peto zaporedno diplomu, skupaj pa šesto, napisati kaj novega, saj si dobri poslovni rezultati vrstijo iz leta v leto, urejenost družbenega standarda na Ravnah bi bila lahko za vzor ostalim tozdom, predvsem pa ljubljanskim, homogenost tega kolektiva in vpletenost v vsakodnevno življenje občine in Koroške regije pa je že kar tradicionalna. Pet let biti najboljši med gradisovimi gradbenimi temeljnimi organizacijami, pa lahko pomeni najmanj dvoje: biti tako dober, da te ostali ne dohajajo, ali pa da so ostali toliko slabši, da tudi sam, kljub temu, da ne narediš dosti novega ostaneš prvi. Pa pustimo ta razmišljanja za kdaj drugič.

»Poslovanje v prvih devetih mesecih letošnjega leta je bilo uspešno in se je gibalo v planiranih okvirjih,« je dejal direktor tozda Ravne na Koroškem tovariš **Avgust Skrinjar**. »Celotni prihodek smo celo nekoliko presegle, pri dohodku pa smo ostali malenkost za planom.

Za letos smo planirali 660 milijonov dinarjev celotnega prihodka, v devetih mesecih pa smo dosegli 550 milijonov. Letos bi morali ustvariti 220 milijonov dinarjev dohodka, v devetih mesecih pa smo ga 156 milijonov. Tudi osebni dohodki so se gibali v teh okvirjih, tako da so le-ti bili v skladu z družbenimi usmeritvami.

Kako je s pridobivanjem del v vaši regiji in izven nje?

»Ze nekaj zadnjih let, točneje odkar smo v naši družbi začeli omejevat investicije, opažamo, da je

konkurenca na licitacijah izredno huda in da si gradbene delovne organizacije med seboj z lahkoto zbijajo cene, seveda z namenom pridobitve del. Zato je vse več objektov prevzetih pod izredno težkimi pogoji in v veliki večini primerov z zahtevo po dvoletnem blagovnem kreditiranju.

Kakšna je trenutna angažiranost tozda Ravne na Koroškem?

»V letošnjem letu imamo več manjših gradbišč, ki so tudi izven naše regije, pa tudi izven republike. Manjša raztresena gradbišča nam povečujejo stroške poslovanja. Pravzaprav smo letos prvič močneje angažirani izven Koroške in v tujini kot pa v domačem okolju.

Ze vrsto let smo stalno prisotni v TAM Maribor in Cinkarni Celje, sedaj pa delamo še v Kranju. To so hale za Alpetour. Vrednost teh del

je 27 milijonov dinarjev. Naš tozid je prevzel tudi vodenje gradbišča v Kamengradu pri Samskem mostu v Bosni in Hercegovini, kjer dela SPO na dnevnem kopu za premogovnik črnega premoga iz Kamengrada. Vrednost teh del je 181 milijonov dinarjev.

V Koroški regiji pa delamo pri naših dolgoletnih investitorjih kot so to Železarna Ravne, Lesna Slovenj Gradec, Lek Prevalje, Tovarna usnja Slovenj Gradec itd.

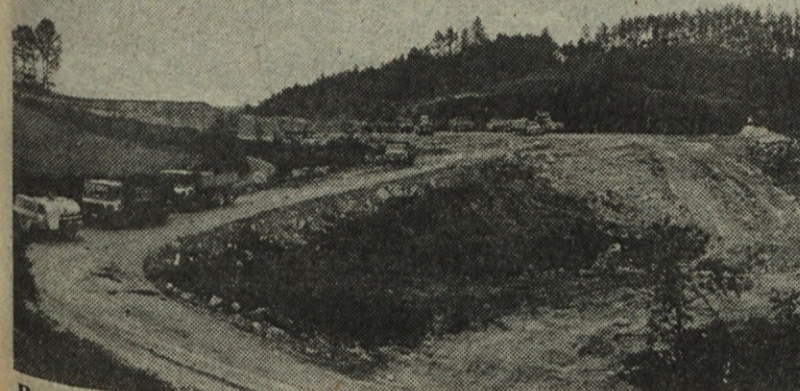
Na Ravnah zaključujemo stanovanjsko sosesko Javornik, saj gradimo zadnjo stolpnico in vrtec. Kako bo v bodoče s stanovanjsko gradnjo v Ravnah je zaenkrat precej velika uganka. Manjši stanovanjski blok gradimo tudi v Mežici.

Kaj pričakujete od leta 1984, oziroma prihodnjih let?

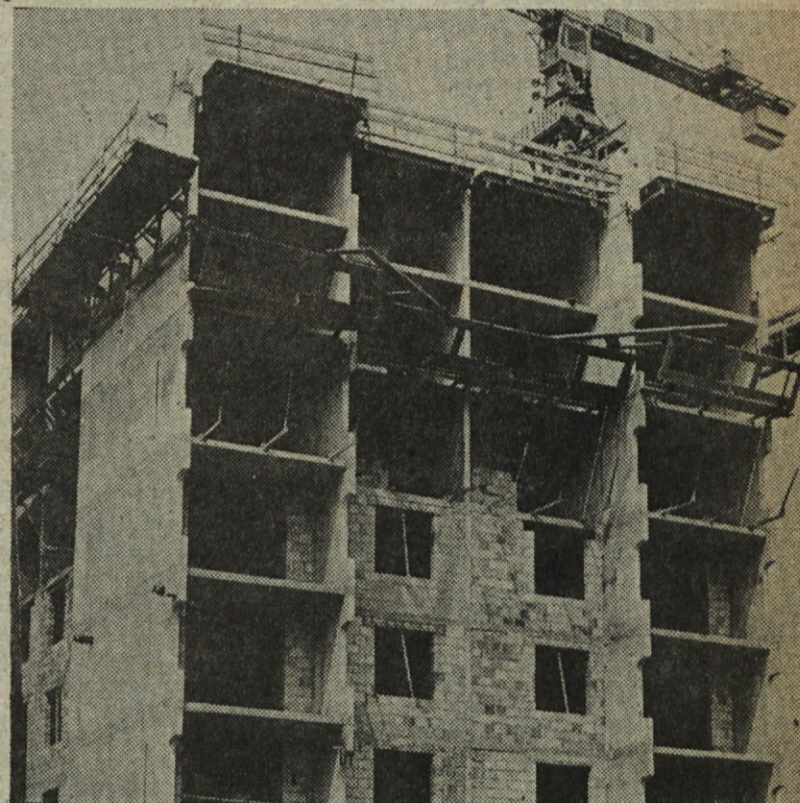
»Ocenjujemo, da se položaj še nekaj let ne bo izboljšal, upamo pa, da se ne bo še bolj poslabšal. Tudi v bodoče bomo držali dobre stike z našimi dolgoletnimi investitorji, angažiranost v tujini pa bo odvisna od našega položaja in potreb Gradisa. Sedaj imamo na gradbiščih v tujini 70 delavcev.

Tudi v bodoče bo naše vodilo — dobra predhodna priprava dela, red in disciplina, popolno obvladovanje tistih področij, za katere so posamezni organizatorji proizvodnje odgovorni, dobra koordinacija s sektorji in nasploh dobra koordinacija na vseh področjih.

Besedilo in slika: Cveto Pavlin

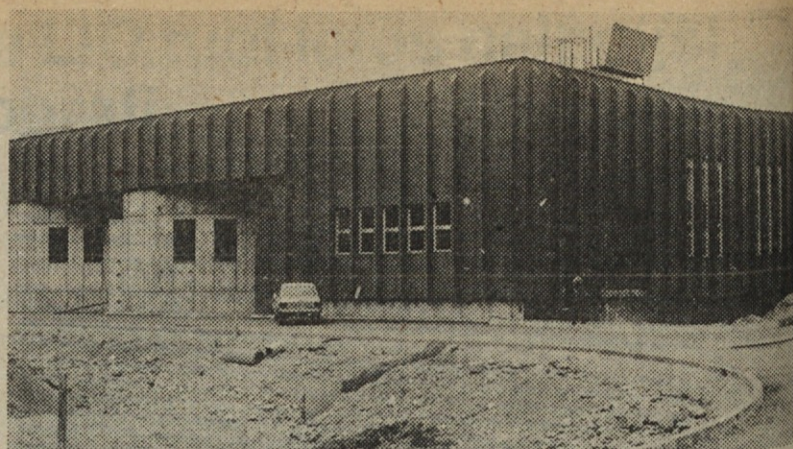
Ravenčani delajo tudi v Kamengradu v BiH

Z gradnjo stolpnice bo zaključena 10-letna gradnja stanovanjske soseske Javornik

Zadnji blok, ki ga gradimo v stanovanjski soseski Planina —Kranj bo predan lastnikom stanovanj v prvi polovici decembra

Proizvodna hala za tovarno Planika v Kranju

TOZD GE Jesenice nosi Gradisovo zastavo na Gorenjskem

Restrikcije v gradbeništvu niso mogle niti mimo investicijske politike in potrošnje na Gorenjskem, kot tudi ne mimo našega tozda GE Jesenice. To nam najbolj zgovorno pove podatek, da se je število zaposlenih v tej naši temeljni organizaciji v enem letu zmanjšalo za 100 delavcev. Kljub temu se je tozdar kar hitro privadil na nove pogoje pridobivanja dela in gospodarjenja ter nadaljeval z uspešnim delom, tako kot vsa leta doslej.

»V prvih devetih mesecih letošnjega leta je naša temeljna organizacija dosegla pričakovane rezultate, ki so v skladu s planom saj smo dosegli dohodek v višini 182 milijona dinarjev« je dejal direktor tozdar tovariš Božo Lukač in dodal: »Pričakujemo, da bomo tudi do konca leta uspešni vsaj tako kot dosedaj in da bomo dosegli planirane rezultate.

Število delavcev smo pri nas precej omejili, kar nas sedaj precej tepe, saj nam manjka okrog sto delavcev. Vkolikor bomo na spomlad začeli graditi novo jeklararno za Železarno Jesenice, bomo rabili še več delavcev in takrat bomo verjetno morali povabiti na pomoč še kakšen drug gradisov tozdar.

Na katerih pomembnejših gradbiščih sedaj delajo vaši delavci?

»Ravno te dni zaključujemo z deli na dveh gradbiščih v Kranju. Zgradili smo proizvodno halo za Planiko v kateri se bo v celoti izdelovala adidasova športna oprema namenjena izvozu. Ravno ta objekt ocenjujemo, da je najbolj uspešen objekt, ki smo ga zgradili letošnje leto.

V Kranju zaključujemo tudi gradnjo stanovanjske soseske Planina II, saj bo tehnični pregled zadnjega bloka v prvi polovici decembra. Tako smo v štirih letih zgradili 455 stanovanj. V pripravah pa je že gradnja novega stanovanjskega naselja — Planina III. Pričakujemo, da bomo lahko začeli z gradnjo spomladi prihodnje leto. Tudi teh nekaj več kot 400 stanovanj bomo zgradili v sodelovanju z Gradbincom iz Kranja.

Kako pa je s stanovanjsko gradnjo na Jesenicah?

»Letošnje leto naša temeljna organizacija ni sodelovala pri stanovanjski gradnji na Jesenicah. Računamo, da se bomo prihodnje leto ponovno vključili, saj se dogovarjamo za gradnjo petih stolpičev po 22 stanovanj v stanovanjski soseski MIŠ II ter za gradnjo treh stolpičev na Koroški beli. Ta stanovanja bodo v glavnem za Železarno Jesenice.

Gradite tudi Rudnik urana Žirovski vrh. Kakšen položaj je sedaj pri gradnji teh objektov?

»Že štiri leta gradimo objekte za Rudnik urana Žirovski vrh in sedaj naj bi gradnja šla proti koncu. Primarni predelovalni obrat je že narejen, tako da se sedaj v njem montira tehnološka oprema in bo investitor že marca lahko začel preizkušati tehnološko opremo. Mi pa bomo delali naprej še najmanj leto ali dve, saj je še dovolj ostalih spremljajočih objektov, ki niso direktno vezani na primarno proizvodnjo. Kljub finančnim težavam, ki jih ima investitor, moram povedati, da ves čas gradnje dobro sodelujemo.

Gradite tudi most čez Kokro. Kako tam dela napredujejo?

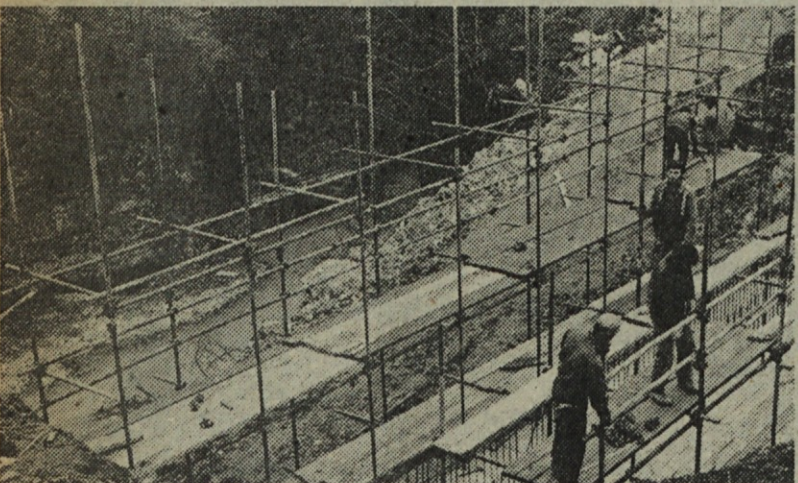
»Pred enim mesecem smo začeli graditi most čez Kokro, ki bo sestavni del avtoceste Naklo —Ljubljana. Gre za zahtevno gradnjo, saj bo most narejen z dosedaj največjim prednapetim prostoležečim nosilcem v Jugoslaviji, dolgim 50 metrov.

Kako pri vas gledate na precej število režijo, ki bremeni dohodek Gradisa?

»Osnovno načelo, ki bi ga morali upoštevati je, da režije ne bi smeli podvajati in da ne bi smeli povečevati administrativne režije. Neupoštevajoč to dejstvo, se je v Gradisu nabralo kar preveč režijskega kadra, tako v tozdih, kot v delovni skupnosti skupne službe. Število proizvodnih delavcev se zmanjšuje, administrativna delovna sila pa ostaja.

Strokovne službe na delovni skupnosti skupnih služb kot tudi v tozdu Inženiring bi morale biti skup strokovnjakov zbranih za skupne potrebe tozdar, ne pa da se največkrat ukvarjajo sami s seboj.

Besedilo in slike: Cveto Pavlin

Pred mesecem dni smo pričeli graditi most čez Kokro. Narejen bo iz največjega prostoležečega prednapetega nosilca v Jugoslaviji, dolgega 50 m

Gradnja Rudnika urana Žirovski vrh gre proti koncu

GRADISOVI NAGRAJENCI

Edvard Bališ — dober delovodja in inštruktor

Edvard Bališ, roj. 1. 11. 1942 v Vuzenici, zaposlen pri Gradisu od 1. 4. 1965.

Kmalu po končanem uku se je tov. Bališ razvil v dobrega strokovnjaka. S svojim vestnim in prizadevnim delom je zelo uspešno in strokovno upravljal svoje delo. Z dodatnim šolanjem se je usposobil za dobrega inštruktorja učencev. Vzgojil je vrsto dobrih KV delavcev iz vrst učencev in delavcev. Kot inštruktor je bil pohvaljen kot eden najboljših v delovni organizaciji. Zaradi svojega širokega znanja opravlja že več let dela in naloge gradbenega delovodje. Je nadpovprečno sposoben organizator dela in se ga pogosto pošilja na težja in oddaljena gradbišča. Zelo se je izkazal pri obnovi Skopja in Tolminskega po potresu.

Je aktiven v družbenopolitičnem življenju v temeljni organizaciji in izven. Izmenično je bil predsednik delavskega sveta in raznih komisij. Aktiven je v sisih in krajevni skupnosti. Vseskozi se čuti njegov prispevek za napredek temeljne organizacije, delovne organizacije, občine in širše skupnosti.

Andrej Jež — strokovnjak in družbenopolitični delavec

Andrej Jež, roj. 19. 7. 1932, zaposlen pri Gradisu od 1. 7. 1970.

Kot tehnični pomočnik direktorja tozda je tov. Jež uspešno vodil in organiziral dela na avtocesti Razdrto — Postojna, na HE Srednji Dravi II ter drugih gradbiščih. Vedno je skrbel, da so se pravčasno in pravilno izvršile priprave za organizacijo gradbišč. Skrbel je tudi, da so dela tekla nemoteno in tehnično kvaliteto. Vedno je znal primerno razvijati dobre odnose s številnimi kooperanti in investitorji. Sproti je odpravljal nesoglasja in si v gospodarsko težkih časih prizadeval, da je našel primerno rešitev.

Skoraj leto dni odkar je direktor Boltežar Hvastija odsoten z dela zaradi bolezni, uspešno izvršuje zadolžitve, ki mu jih je naložil delavski svet tozda. Poleg svojih rednih dolžnosti tehničnega pomočnika direktorja, uspešno opravlja naloge, ki spadajo v delokrog direktorja tozda. Kljub temu, da v začetku tega leta v tozdu niso vedeli, kaj bodo delali

v drugem polletju, ni bil paničen. Uspelo mu je s čestimi posredovanji pri investitorju zagotoviti delo na HE Mavčiče, kjer si bomo prihodnje leto v glavnem služili kruh. Poleg tega si je tozda pridobila v tem času tudi nekaj manjših del.

Veliko se tudi angažira na delih v inozemstvu — Qurna. Ob svojih obiskih na tem gradbišču poleg strokovno tehničnih nalog, opravi tudi samoupravne naloge. Čeprav je bilo v zadnjem času nekaj zelo zahtevnih nalog, kot je na primer sprememba sporazuma, mu je uspelo, da je nalogo uspešno izvršil.

Poleg svojih delovnih nalog se ukvarja tudi z družbeno-političnim delom. Večkrat je uspešno vršil tudi razne pomembne funkcije v tozdu. Vedno si je prizadeval, da je samoupravljanje teklo po začrtani poti, da so se odpravila nesoglasja. Na zborih in na drugih sestankih je vedno govoril odkrito in pomagal pri razrešitvi problemov. Zaposleni ga spoštujejo kot dobrega in poštenega delavca.

Ni se omejl samo na družbenopolitično delo v tozdu in delovni organizaciji, ampak je tudi aktiven v krajevni skupnosti ter SO Maribor — Rotovž. Ena od pomembnejših njegovih sedanjih funkcij je predsednik občinske konference ZKS Maribor — Rotovž, ki jo opravlja uspešno že drugo mandatno obdobje.

Ana Dominko — v Gradisu 33 let

Ana Dominko, roj. 9. 7. 1933 v Ljubljani, zaposlena pri Gradisu od leta 1950. Svoje delo je pričela kot tajnica na takratnem Stavbnem vodstvu Ljubljana, ki je izvajalo dela na stanovanjskih blokih, ter na Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani.

Od leta 1952 do 1955 pa je delala kot tajnica na gradbišču Temoelektrarne v Šoštanj, nato pa v Ljubljani na Gradbenem vodstvu, kjer opravlja dela tajnice direktorja tozda še danes. Poleg svojega dela je tov. Dominko še upravitelj Obrambnega načrta tozda in je aktivno sodelovala pri izvajanju akcije NNNP tako v letu 1980 kakor v letu 1983.

Na področju družbeno političnega dela in samoupravljanja tov. Dominko aktivno sodeluje tako na nivoju delovne organizacije kakor tudi v tozdu. Sedaj je izvoljena kot član delegacije tozda za skupščino zbora združenega dela SO Ljubljana Center, na področju družbeno političnega dela pa

se aktivno vključuje v delo osnovne organizacije sindikata.

Pri svojem delu je samoiniciativna, do sodelavcev in podrejenih tovariška in korektna ter dosega nadpovprečne rezultate dela.

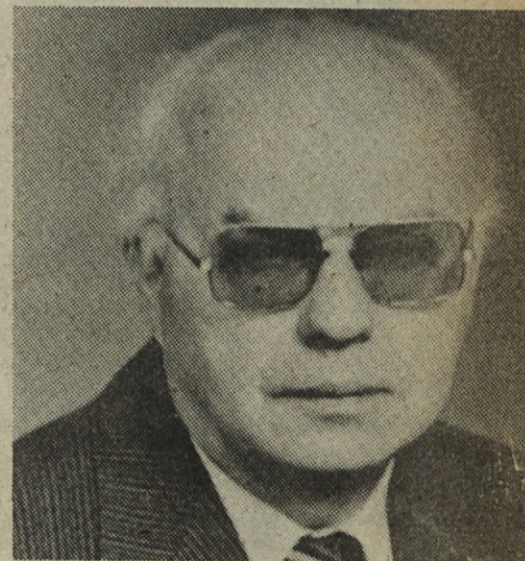
Franc Hočever — kvaliteta pomembna referenca

Franc Hočever, roj. 9. 4. 1928 v Kočevju, pri Gradisu od leta 1970.

Tov. Hočever je z dolgoletnim strokovnim delom prispeval k uspešnemu poslovanju delovne organizacije.

Se posebej je potrebno poudariti njegovo uspešno delo v gradbeni operativi in sicer pri vodenju gradbišč v temoelektrarni Šoštanj, avtocesta Vrhnika — Postojna, Lukë Koper ter NE Krško. Na gradbišču NE Krško je posebej pomembno njegovo uspešno delo pri uvedbi sistema kontrole kvalitete izvedbe gradbenih del (QA in QC sistem).

Poleg svoje strokovne angažiranosti na področju kontrole kvalitete je bil ves čas aktiven v samoupravnih organih in opravljal številne odgovorne samoupravne funkcije. Sedaj je predsednik delavskega sveta delovni skupnosti skupnih služb.

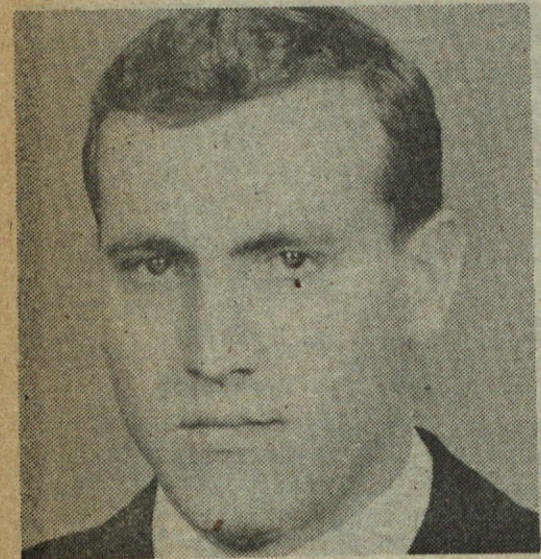
Momir Jeftenić — od PK delavca do dobrega delovodje

Momir Jeftenić, roj. 17. 8. 1938, zaposlen pri Gradisu od 4. 8. 1959. Tov. Jeftenić je začel delo pri tozdu OGP kot PK delavec. S prizadevnim delom je napredoval do vodje železokrivnice, kjer opravlja še danes delovodska opravila. Poleg vodenja obračunske enote že vsa ta leta pomaga svojim delavcem s svojim fizičnim delom in daje vzgled dobrega delovodje tudi ostalim delavcem v tozdu ter vlaga v to delo vsa ta leta nesebične napore. Rezultati njegovega dela so vidni in ocenljivi tako po ekonomskih kategorijah kot tudi fizično — saj grečo vse armature, kolikor se jih vgradi v beton, skozi njegove roke.

Vedno zna prisluhniti svojim delavcem in jim pomaga na vsakem koraku. Vseskozi je aktiven v samoupravnem življenju tozda. Večkrat je bil delegat delavskega sveta, član disciplinske komisije, član komisije za delovna razmerja, trenutno pa je član komisije za gošpodarjenje in delegat delavskega sveta tozda.

Alojz Kepic — vzor svojim sodelavcem

Alojz Kepic, roj. 11. 7. 1944, v Podreči pri Medvodah, pri Gradisu je zaposlen od leta 1969. Po končanem študiju se je tov. Kepic zaposlil pri tozdu GE Ljubljana že kot pripravnik. Po opravljenem pripravniškem stažu je nastopil delo kot pomočnik vodje sektorja, po opravljenem strokovnem izpitu pa kot odgovorni vodja del, kjer je vodil gradnjo sledečih pomembnejših objektov: Zimsko kopalnice Ježica v Ljubljani, Tovarna TEOL v Ljubljani,

ni, Klinični center H objekt, Železniška remiza ELLOK DEPO v Mostah II. faza, Medicinska fakulteta v Ljubljani, Onkološki inštitut I. a in I. b faza, Centralna železokrivnica Gradis, objekt AOP Gradis, Parovod MP 3 Moste-Polje, Vročevodna kineta MP 4,5, Fužine, Tovarna gradbene opreme in strojev Gradis.

V začetku leta 1978 je Gradis prevzel delo na Kulturnem domu Ivana Cankarja v Ljubljani. Priprava in organizacija gradbišča KD Ivan Cankar je potekala pod strokovnim in organizacijskim vodstvom tov. Kepica. Vsa dela so se odvijala po postavljenem terminskem planu kakor tudi v pogledu kvalitete. Istočasno z gradnjo KD Ivan Cankar je Alojz Kepic vodil gradnjo Onkološkega inštituta in gradisove tovarne gradbenih strojev in opreme.

Tov. Kepic se je posebno izkazal s svojo inventivno dejavnostjo pri izvedbi opaževanja oderskega dela velike dvorane KDIC. Opaževanje se je vršilo v razponu od kota — 20 m do 33 m z zahtevno tehnologijo, dela pa so se opravila v zelo kratkem roku oziroma pred rokom, kar je prispevalo k prihranku časa in finančnih sredstev. Za svoje tehnične rešitve pri visokorazpnskem opaževanju je bila izvedena prijava inventivne dejavnosti v Gradisu.

Poleg svojega dela kot odgovorni vodja del se je od leta 1982 dalje kot tehnični pomočnik direktorja tozda aktivno vključeval v delo samoupravnih organov: tako je bil predsednik delavskega sveta tozda v času od 1980 do 1982. leta, sedaj je član delavskega sveta DO GIP Gradis. Poleg teh funkcij pa je tudi član raznih komisij v Gradisu kakor izven Gradisa ter se aktivno vključuje v delo OOZS.

S svojim delom in družbeno-političnim angažiranjem, odnosom do samoupravljanja je tov. Kepic dosegel zavidljive rezultate in je vzor svojim sodelavcem.

Vinko Koletu — strokovnjak in mentor mlajšim

Vinko Koletu, roj. 18. 12. 1927 v Ljubljani, pri Gradisu zaposlen od 10. 5. 1971. Tov. Koletu je bil eden prvih sodelavcev razvojno organizacijske službe in je pripomogel k razvoju in uveljavitvi te službe. Njegovo glavno področje je bilo vzpostavljanje organizacijskih odnosov. V tej zvezi se pojavlja kot avtor vrste samoupravnih aktov; mnogi od teh so v uporabi še danes. S sprejetjem zakona o združenem delu se je z ostalimi sodelavci aktivno vključeval v prilagajanje organizacije in odnosov v Gradisu temu zakonu. Tako ga danes srečamo v

vrsti komisij in delovnih skupin v Gradisu in izven Gradisa, ki se ukvarjajo s postavljanjem dohodkovnih odnosov. V zadnjem času se aktivneje vključuje v področje nagrajevanja.

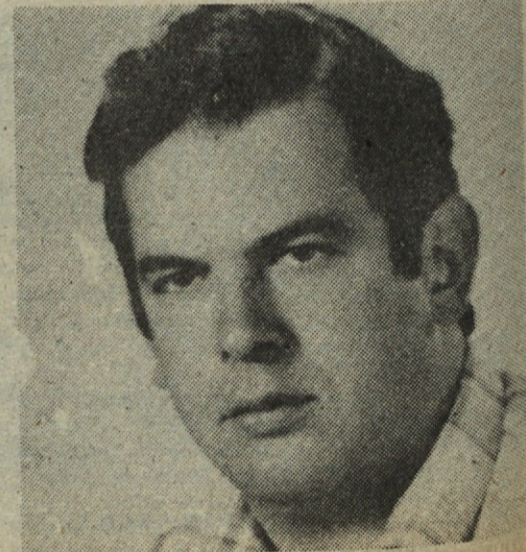
Omeniti velja, da se tov. Koletu že več let pojavlja kot izvrsten mentor pripravnikom — ekonomistom. Vrsto let pa opravlja tudi funkcijo predsednika izpitne komisije za pripravnike s področja ekonomike in organizacije OZD.

Tov. Koletu je bil vsa leta izredno aktiven družbenopolitični delavec ter dolgoletni član ZK. Ko strokovnjak za ekonomska vprašanja je uspešno deloval v samoupravnih organih delovne organizacije ter imel najrazličnejše funkcije med njimi naj omenimo predvsem član komisije za dohodkovne odnose v GIP Gradisu, komisije za inventivno dejavnost ter komisije za spremljanje in izvajanje SAS o osnovah za delitev dohodka in OD v GIP Gradisu, nadalje član odbora za družbenoekonomski razvoj skupščine občine Ljubljana-Siška, član sveta ekonomske fakultete v Ljubljani in član odbora za študijske in pedagoške zadeve istega sveta, član komisije za samoupravno sporazumevanje, predsednik odbora za načrtovanje in delitev dohodka Gradis itd.

Venčeslav Ojsteršek — vodja gradbišč v Šaleški dolini

Venčeslav Ojsteršek, roj. 23. 2. 1951 v Jagočah pri Laškem, pri Gradisu zaposlen od leta 1970. Po končani GTŠ se je tov. Ojsteršek zaposlil v tozdu GE Celje že kot pripravnik. Po opravljenem pripravniškem izpitu je kot obračunski tehnik opravljal dela na TE Šoštanj III. in po vrnitvi iz JLA pri gradnji v zdravilišču Laško, skladišču Kovinotehne in pekarni v T. Velenju. Samostojno delo vodje objekta mu je bilo zaupano pri gradnji »Rdeče dvorane« v T. Velenju, nato TE Šoštanj IV., dijaških domov RŠC T. Velenje, dijaških domov v Celju ter zgradbe UJV v Celju, kjer je prejel za svoje delo posebno priznanje delovne organizacije. Njegova delovna pot se je nadaljevala pri stanovanjski gradnji Šalek v T. Velenju, danes pa je vodja gradbišča PTT, SLO, RŠC T. Velenje ter gradbišča v Prelogah.

Dobro organizacijo dela na gradbiščih, ki jih vodi tov. Ojsteršek dokazuje uspešno poslovanje, izvrševanje del v rokih in ne nazadnje dobro počutje delavcev vsled primerne organizacije prehrane in skrbi za varno delo, kar je prav gotovo tudi zasluga sektorskega vodje.

V letu 1981 je gradbišče REX T. Velenje, ki ga vodi tov. Ojsteršek, prejelo diplomu tozda za vzorno urejenost, izvajanje del v predvidenih rokih ter vzgledno urejeno varstvo pri delu. Izgradnja objektov v kratkih rokih z ustrežno kvaliteto-ter primeren odnos do investitorjev so zasluge tov. Ojsterška, ki prispevajo, da se Gradis, kljub omejitvam investicij, konstantno pojavlja na gradbiščih Saleške doline.

Poleg maksimalnega angažiranja pri delu si tov. Ojsteršek izpopolnjuje svoje strokovno znanje s studijem ob delu na VTŠ v Mariboru ter spremlja nove dosežke na gradbenem področju (seminarji ipd.).

Tov. Ojsteršek je član ZK že iz dijaških let. Na družbenopolitičnem področju je vidno njegovo delo v krajevni skupnosti, v tozdu pa je načelnik narodne zaščite. S svojim delom je vidno prispeval k dobri organizaciji gradbišč ter uspešnemu poslovanju.

Jožica Petrovič — 10 let ob telefonu

Jožica Petrovič, roj. 18. 2. 1943 v Vinici, pri Gradisu zaposlena od leta 1961. Z delom je pričela pri tozdu GE Celje na gradbišču v Žalcu kot čistilka. Po zaključku del v Žalcu je bila premeščena na delo čistilke v upravni zgradbi, kjer je delala do leta 1974, nakar je prevzela dela telefonista, kjer je zaposlena še danes.

Delo telefonista zahteva izredni čut za komunikacije, ročno spretnost in predstavlja velik psihični napor. Tov. Petrovičeva vse te zahteve brezhibno izpolnjuje. Kvaliteto njenega dela ne poznamo le delavci našega tozda. S številnimi pohvalami jo priznavajo naši zunanji sodelavci in poslovni partnerji. Hitra, brezhibna izpolnitev naročene naloge in vpluden kontakt z vsakomer so odlike, ki spremljajo njeno intenzivno delo skozi ves delovni čas in vplivajo na nemoteno in ažurno poslovanje vseh služb.

Marjan Starovasnik — stroške zmanjšati kar se da

Marjan Starovasnik, roj. 31. 7. 1931 v Ljubljani, pri Gradisu zaposlen od 18. 6. 1950. Svojo delovno pot pri Gradisu je tov. Starovasnik pričel na

gradbišču TE Soštanj in nato nadaljeval v Ravnah, Mežici in Črni na Koroškem. Leta 1960 je prišel v Maribor, kjer je zgradil vrsto pomembnih objektov, kot so Silosi, Intes, Tovarna akumulatorjev Vesna, Špedirans, Koloniale, OŠ Duplek itd. Zelo veliko obdobje njegovega dela pa je vezano na Ljutomer in Radence, kjer je poleg Vinske kleti in hotela Radin zgradil še tovarno močnih krmil, Tehnostroj, Žago, Mizarstvo — vse v Ljutomeru in Zdraviliški dom, restavracijo Widend, Terapijo, Letno kopalnišče — vse v Radencih.

Velik je njegov prispevek pri obnovi Posočja, saj je vodil izgradnjo 42. hišic in 3 večnamenskih objektov. Pomemben je njegov delež tudi v tujini (KOL-3) in pri gradnji Tovarne sladkorja v Ormožu. Tudi »zeleni plan« ni mogel mimo njega in tako je rekonstruiral farmo v Setarevi in zgradil »hotel za bike« v Verjanah.

Še veliko objektov bi lahko naštevali, ki so zrasli pod njegovim vodstvom. Je pa tudi dosti stvari, ki na zunaj sicer niso tako vidne, so pa bolj občutne v notranji organizaciji.

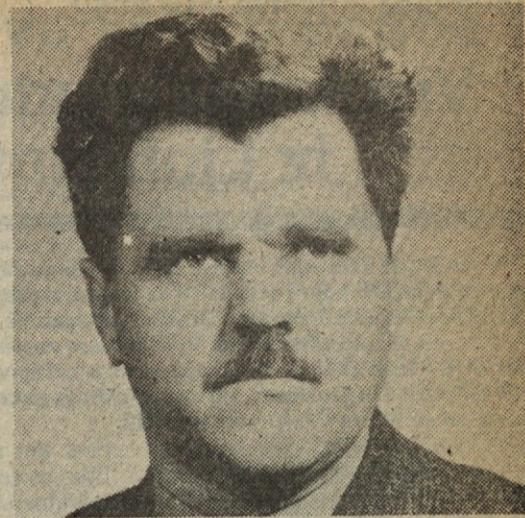
Tovariš Marjan Starovasnik je namreč izreden mentor mladim kadrom, ki jim zna prenesti vse svoje značilnosti: vzornost, natančnost, požrtvovalnost in vedno pripravljen za vsako Gradisovo akcijo. Vzgojil je vrsto mladih kadrov, ki danes že dobro zastopajo Gradis na vseh področjih.

Uspešno zastopa tozd tudi na vsakolčnih zimskih športnih igrah. Tov. Starovasnik se že od nekdaj ponaša v duhu stabilizacije — vedno spremlja poleg prihodka tudi stroške in jih skuša zmanjšati v največji možni meri. Zato so bili tudi vsi objekti, ki jih je gradil, vedno uspešno zaključeni.

Stane Simeonov — družbeni interesi imajo prednost

Stane Simeonov, roj. 8. 5. 1925 v Trbnjem, pri Gradisu od leta 1949. Pri tozdu GE Jesenice je pričel kot vodja kadrovskega oddelka. Od leta 1952 do danes, pa je vodja mehanizacije.

V vseh teh letih dela je bil v prvih vrstah delavcev, ki so se borili za razvoj Gradisa tako na tehnološkem področju, kot na razvoju socialističnega samoupravljanja. Vseskozi ga odlikuje skromnost in delavnost, vedno je dajal prednost družbenim interesom pred osebnimi. Z gotovostjo lahko trdimo, da je v vseh doseženih uspehih — tehnoloških in samoupravnih vitano nesebično delo tov. Simeonova.

Njegova posebna zasluga je, da imamo razvito strojno servisno dejavnost v tozdu do take stopnje, da smo vedno usposobljeni pravočasno z našo opremo zadovoljiti vsem našim operativnim potrebam. Prav tako lahko trdimo, da ima tov. Simeonov veliko zaslug, da so naši poslovni odnosi s tozdom SPO tradicionalno dobro razviti, kar v Gradisu ni tako nepomembno.

Poleg svojega rednega dela, je v vseh letih zelo aktivno sodeloval na samoupravnem in družbeno-političnem področju. Večkrat je bil imenovan za predsednika delavskega sveta v tozdu ter sekretarja ZK. Prav tako je bil večkrat izvoljen v politične in samoupravne organe v DO GIP Gradis. Sedaj je sekretar osnovne organizacije ZK v tozdu.

Tov. Simeonov je aktivno sodeloval v NOB v času od 26. 7. 1943 do 15. 12. 1946. V času dela pri podjetju pa je prejel za svoje delo več državnih odlikovanj.

Edi Šav — dober delavec in samoupravljaec

Edi Šav, roj. 18. 4. 1939, v Črnem Kalu, pri Gradisu zaposlen od leta 1964. Tov. Šav je dober in prizadeven delavec, ki svoje delo vestno in vzorno opravlja. Je vodja skupine pri težjih in zahtevnih delih v kamnolomu Črni kal tozda GE Koper.

Vsak trenutek je pripravljen priskočiti na pomoč sodelavcem, tako s prijazno besedo kot z dejanji. Poleg svojega dela je zelo prizadeven tudi kot delegat v samoupravnih organih.

Cveto Pavlin

35-letnica strelstva v Gradisu

Visok jubilej strelcev iz Ljubljane

V letošnjem letu slavi naša strelska družina z imenom »Boris Kidrič« 35 letnico dela. Ob koncu leta 1948 se je pod okriljem sindikalne podružnice takratnih Centralnih obratov Gradisa organizirala skupina strelcev, ki je začela s tekmovalno aktivnostjo. V Gradisu so ravno tako kot v ostalem gradbeništvu v letih 1948 in 49 oživljale tiste zvrsti športov, ki niso terjali posebnih rekvizitov in prostorov, saj enega in drugega takrat ni bilo, poseben problem pa so bili ravno športni rekviziti.

Sindikalna podružnica takratnih Centralnih obratov je imela dve stari zračni puški s katerimi smo začeli vaditi in tekmovali. Za športnike strelce ni bil problem. Jedro le teh so predstavljali borci, ki so pred nekaj leti odložili orožje. Kaj hitro se je pojavljalo vedno več simpatizerjev tega športa. Kljub improviziranemu strelišču, pomanjkanju tarč in municije, večkrat je tudi to bilo doma pripravljeno, se je po opravljenem delu strelskih vaj udeleževalo dokajšnje število delavcev.

Kljub težavam, ki so pestrile to športno zvrst, so bili doseženi temu primerni rezultati. Kakor povsod, je tudi tukaj nekaj strelcev izstopalo z rezultati. Ti strelci so tvorili jedro v družini.

V tistih časih smo pogosteje slavili delovne zmage za opravljeno delo. Da bi bile slovesnosti še večje, so bili vključeni tudi športniki — pri Gradisu kegljači in strelci. Začelo se je tudi gostovanje športnikov pri drugih gradbenih podjetjih, kar je sčasoma postala tradicija.

V obdobju med letoma 1950 in 51 je vznikla ideja, da se enkrat letno srečamo športniki gradbenih podjetij Slovenije. Takrat je bilo kegljanje in streljanje že v vzponu, druge zvrsti pa so šele pričele s svojo dejavnostjo. Pri Gradisu smo športno dejavnost razširili tudi na druge zvrsti kot so: šah, odbojka, balinanje in nogomet. Organiziranja so bila tudi športna srečanja med gradbišči. Tako se je v Gradisu širila baza za pridobivanje kvalitetnejših športnikov.

Ideja o SIG-u (športne igre gradbincev) Slovenije je vznikla pri takratnem podjetju »Beton« iz Celja, današnjem Ingradu. Razvoj športa v gradbeništvu je šel svojo pot in tako dosegel vrhunsko kvaliteto pri nekaterih zvrsteh. Medtem se je šport v gradbeništvu tako razmaknil, da so v letošnjem letu bile že 32. SIG Slovenije.

V prvem desetletju so Gradisovi športniki na SIG-u imeli popolno premoč. Omembe vredno je, da so naši strelci bili sedemnajstkrat prvaki na SIG. Za takšen razmah in kvaliteto športa v gradbeništvu ima zaslugu sindikat ter ostale družbeno-politične organizacije v podjetju.

Zametek strelske družine sega več kot trideset let nazaj, in organizirani obliki pa začne delovati leta 1953

pod imenom »Gradis Kovinar«. Bilo je registrirano pri takratnem Okrajnem strelskem odboru Ljubljana. Poleg delavcev takratnih Centralnih obratov so se v strelsko društvo postopoma vključevali še delavci drugih gradisovih enot na ljubljanskem področju.

Z novo zakonodajo o športnih društvih smo društvo preimenovali v športno društvo »Boris Kidrič«, ter s tem postali društvo odprtega tipa (zakonsko določilo).

Članstvo našega strelskega društva sestavljajo pretežno Gradisovi delavci. Po uspehih je naše SD med prvimi tremi v občini Ljubljana-Mosté-Polje, v mestnem merilu, kjer je skoncentrirana elita slovenskih strelcev, pa smo med prvimi desetimi. V minulih obdobjih so nekateri naši strelci tekmovali tudi na republiški ravni.

Podan je kronološki pregled razvoja strelstva v gradbeništvu in v Gradisu. Petintridesetletnica je velik jubilej, dolgo obdobje truda in naporov, zmag in porazov, zato želimo ta jubilej skromno proslaviti. 17. decembra prirerjamo počastitveno tekmovanje, na katerega vabimo vse Gradisove strelce. Podrobnejša obvestila bodo sledila na tozde.

Ludvik Šnajder

Je grehov toliko ostalo, da ena metla bo premalo. Če hotel boš na čistem biti, sesalec moral boš kupiti. Če ti bo pa prehudo in če ti bo za nohte šlo, se k ribiški družini vpiši in hitro krivce vse poišči. Nikoli ne smeš pa pozabiti, da riba ne smrdi pri riti!

Karolina Pajmon

Planinci Gradisa na Matajurju

8. oktobra je Planinsko društvo Gradis organiziralo visokogorski izlet z namenom, da se tudi Gradisovi planinci povzpnejo na vrh Matajurja visokega 1.643 metrov. Kot ponavadi, smo se tega dne zbrali pred upravno zgradbo Gradisa na Šmartinski cesti. Zbranih je bilo več kot polovico, od skupnega števila 27 udeležencev.

Avtobus nas je iz Ljubljane popeljal proti Primorski. Med vožnjo so še v Medvodah in Škofji Loki vstopali planinci našega društva. Prvo postajo smo imeli na Kladju nad Cerknem, kjer so planinci dobili žig Škofjeloške transverzalne poti. Nekoliko daljši postanek za kavico in okrepčilo smo imeli v Tohnini. Potem se do planinskega zaselka Livek nismo več ustavljali. Po kratkem postanku in pripravi opreme smo odšli na pot po markirani poti proti grebenu Matajurja.

Matajur, 1.643 m je sredogorski hrbet, ki moli svoje plešasto teme iznad prostranih gozdnatih pobočij. Od gorovja Kobariškega Stola, ga loči dolina Nadiže in Greginjski kot. Je gora na sami meji z Italijo, južna pobočja pa se spuščajo v Slovensko Benečijo. Na jugovzhodu se nanj navezuje nekoliko nižji greben Koloavrata z najvišjim vrhom Kuk 1.243 m, na katerega pobočju leži zimsko turistični kraj Livek, z znanimi smučarskimi tereni. Tudi Matajur spada med lepa razgledišča, vendar je kljub sproščenim obmejnim predpisom le redko obiskan.

Po približno enourni hoji smo

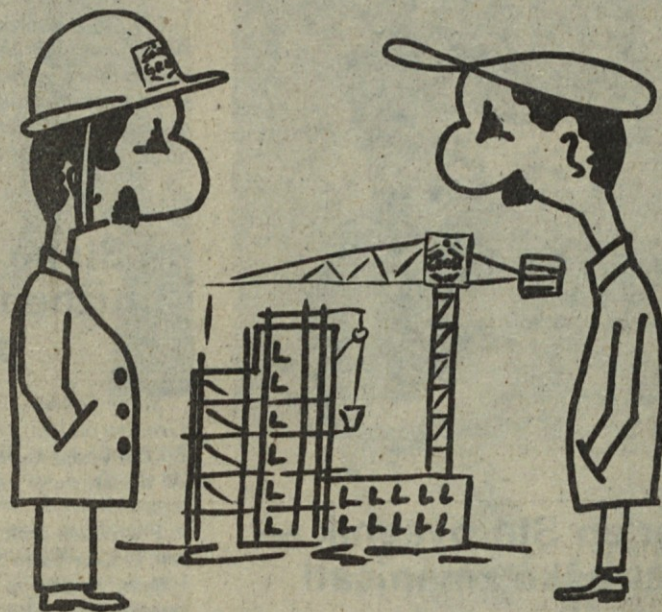
prišli pod Mrzli vrh 1.384 m, kjer je planšarija. Tu smo si privoščili malo daljši počitek za malico in okrepčilo. Najbolj vneti nabiralci zdravilnih zelišč in gobarji so prišli na račun, saj so pobočja Matajurja poraščena s šipkom, ki ga je zares veliko, pa tudi storovk je bilo precej.

Vzpon na Matajur nam je bil otežen zaradi slabih markacij in nenačeljene poti. Že med potjo sta se formirali dve skupini. V prvi so prednjačili tisti z dobro kondicijsko pripravljenostjo, nedaleč za njimi pa druga skupina z manjšo kondicijsko sposobnostjo. Vrh smo dosegli po približno treh in pol urah.

Trud in znoj sta bila poplačana z lepimi razgledi na Julijske vrhove, 2.245 m visoki Kanin in 1.673 m Kobariški Stol. Na vrhu Matajurja je geografska točka iz betona v obliki prisekane piramide z vgrajeno orientacijsko ploščo, smeri strani neba in vrhov ter oddaljenost do njih. Pod samim vrhom pa je manjša kapelica, ki daje streho in zavetišče planincem. V zavetju kapelice smo zaužili kosilo v razkošju matajurskih trav. Ker je začelo pihati, smo skrajšali postanek in krenili po vrhu grebena po slabo markirani poti proti vasi Svino.

Kratek klepet o doživljajih, v prijetnem okolju prijaznega vaščana, ki nam je postregel z moštom. Dan se je že krepko prevesil v popoldne, ko smo iz prijazne in slikovite vasice pod vznožjem Matajurja, polni najlepših vtisov, krenili proti domu.

Stefan Šneberger

— Ti, že veš, da so v novih kovinskih obratih izdelali stroj za ometavanje, ki ne potrebuje elektrike?
— Hudiča, na kaj se bomo pa potem sklicevali, ko ne bomo dosegli plana...

Vrhunski šport zahteva veliko vadbe

Matjaž Hočevar — republiški prvak v kegljanju

Za pogovor z Matjažom Hočevarjem sem se odločil zavoljo tega, ker v zadnjem času dosegal izredne rezultate v kegljanju. Kot član KK Gradisa je pred kratkim osvojil mladinski in članski naslov republiškega prvaka, sodeloval je na 15. moštvenem prvenstvu Evrope v Plankstadtu, kjer je podrl 901 keglj ter na državnem prvenstvu, ki je bilo 29. in 30. oktobra v Beogradu, kjer je s podrtimi 1.902 keglji zasedel deveto mesto.

Kegljanje je pri Hočevarjevih družinski šport, saj je že oče kegljal, mali Matjaž pa ga je spremljal na treningih in tekmovanjih. Že takrat je vzljubil ta težak šport. Ker je to športna zvrst s katero se človek lahko začne ukvarjati šele takrat ko doseže določeno fizično moč — zaradi teže krogle, je začel metati v osmem razredu osnovne šole in ostal v kegljanju pri Kegljaškem klubu Ljubljana.

Že takoj na začetku kariere je Matjaž Hočevar dosegel lepe rezultate. S petnajstimi leti je bil drugi na mladinskem državnem prvenstvu v Ljubljani, leta 1978 pa je bil mladinski državni prvak. Dobri rezultati so mu omogočili nastop na dveh evropskih mladinskih prvenstvih kot tudi uvrstitev v slovensko člansko reprezentanco.

»Želja po napredovanju in boljše možnosti za športno izpopolnjevanje so me leta 1981. pripeljali v Kegljaški klub Gradis,« je pojasnil Matjaž Hočevar in dodal: »vendar so pričakovani rezultati v prvem letu izostali. Nisem napredoval tako kot sem predvideval in kot sem si želel.

Po prihodu trenerja Franca Belcjanca pa smo vsi skupaj v klubu začeli resneje delati, predvsem pri odpravljanju napak pri metih. To mukotrpno delo se je tudi izplačalo o čem pričajo sedanjí rezultati in uspehi Gradisa. Tudi število treningov smo povečali, tako da sedaj na višku sezone treniramo štiri do petkrat na teden.

Treninji so izredno naporni, zato lahko rečem, da je kegljanje garaški šport. Poleg treningov na kegljišču, vadimo tudi takó da tečemo in dvigujemo uteži. Tako »polnimo naše akumulatorje«, saj nastopi na turnirjih terjajo ogromno fizične pripravljenosti, ne pa samo kegljaškega znanja.

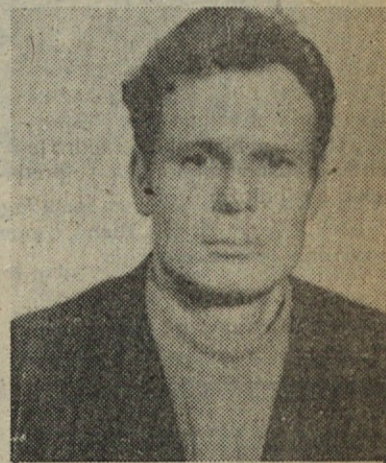
Dobri rezultati v letošnjem letu so Matjaža Hočevarja in njegova klubska tovariša Darka Bizjaka in Albina Juvančiča uvrstili v širši izbor jugoslovanskih reprezentanc za nastop na svetovnem prvenstvu v kegljanju, ki bo od 24. maja do 1. junija prihodnje leto v Ljubljani. Dokončno uvrstitev v reprezentanco pa bo Matjaž moral potrditi na štirih izbirnih tekmovanjih, kjer bo nastopilo 20 najboljših jugoslovanskih kegljačev.

Na vprašanje kaj bo počel v prihodnje, je Matjaž Hočevar dejal, da bo v kratkem končal študij, saj je sedaj absolvent Fakultete za elektrotehniko in nadaljeval s športom katerega ima rad in za katerega živi že skoraj deset let. »V klubu se izredno dobro razumemo, smo veliki prijatelji in prava družina, ki je sposobna dosegati najvišje rezultate. Ni nam žal napornih treningov,

kljub temu, da kegljači nismo tako znani in popularni kot nekateri nogometaši ali košarkarji.«

Zaželimo mu, da bi se uvrstil v reprezentanco za svetovno prvenstvo, ter da bi nas tudi v bodoče razvesejeval z dobrimi dosežki.

Beseđilo in slika:
Cveto Pavlin

Halila Abazoviča ni več med nami

Vse nas je presunila novica, da je nenadoma, v štiridesetem letu preminil naš delavec Halil Abazović, ki je bil v naši delovni enoti Frankfurt zaposlen naprekinjeno od leta 1970. Preden je prišel v Gradis je delal kot polkvalificiran zidar v nekaterih drugih slovenskih gradbenih delovnih organizacijah.

Po prihodu v Gradis si je tov. Abazović pridobil tudi kvalifikacijo KV zidarja in na lastno željo odšel na delo v Zvezno republiko Nemčijo, kjer je delal do svoje smrti. Bil je priden in vesten delavec ter vzor svojim sodelavcem, saj je bil pripravljen vsakomur pomagati v stiski.

Nenadna smrt je vzela sinovoma očeta, ženi moža, Gradisu pa dobrega in vzornega delavca. Delavci Gradisa ga bomo ohranili v trajnem spominu.

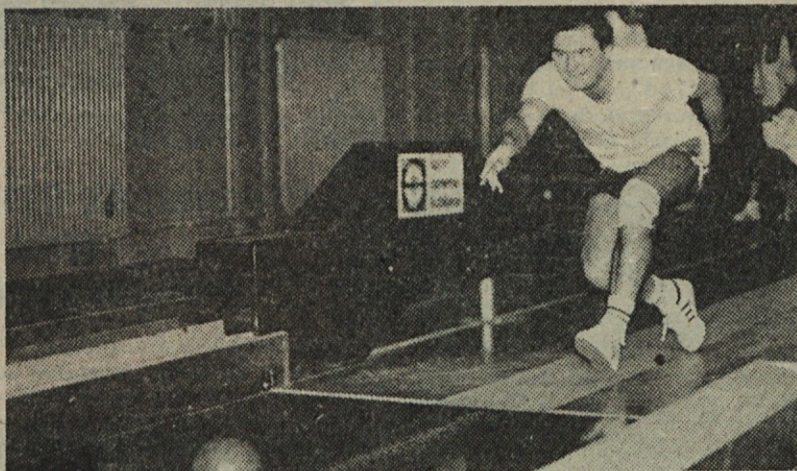
Sodelavci DE Frankfurt

Zahvala

Vsem sodelavcem iz SPO se iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje in darovano cvetje ob nenadni smrti mojega očeta.

Posebno se zahvaljujem tovarišem, ki so prevzeli organizacijo in prisostvovali ter spremljali našega dragega Ivana na njegovi zadnji poti.

rpak

Matjaž Hočevar v »elementu«

Franc Štuhec odhaja v pokoj

Se pred dnevi smo ga srečavali na gradbiščih, predvsem tistih, ki so zahtevali veliko tehničnega znanja, danes pa se poslavlja od svojih dolgoletnih sodelavcev in odhaja v zasluženi pokoj.

Franc Štuhec je pričel z delom pri Gradisu že takoj po vojni v Kidričevem na gradbišču Elektroliza I. Od takrat pa do danes je delal na številnih gradbiščih širom Slovenije. Preneh bi bilo naštevanja, če bi hoteli napisati vsa gradbišča, zato naj omenimo samo nekatera večja: stanovanjski objekti v Kidričevem, stolpnice na Gosposvetki cesti, dom družbenih organizacij, kino gledališče, Emona VEKS, samopostrežno restavracijo Center, stanovanjsko zgradbo Slovenska — Gopejna, S-31 in SNG v Mariboru.

Prišel je delati kot KV zidar toda že kmalu je končal delovodsko šolo in se zaposlil kot delovodja.

Bil je med prvimi v Sloveniji, ki so pričeli z deli na prednapenjanju nosilcev. Bilo je to leta 1957 na izgradnji skladišča Jeklotehne. Pri Gradisu ga bomo pogrešali, saj je s svojimi bogatimi izkušnjami znal rešiti marsikateri na videz nerešljiv problem.

Sodelavci so mu ob odhodu v pokoj predali spominsko darilo, na slovesu pa je spregovoril direktor tozda Franc Gačnik.

V imenu vseh gradisovcev se mu je zahvalil za dosedanje vestno delo, ter med drugim dejal, da so vrata Gradisa za takšne delavce vedno široko odprta.

Cestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

Franjo Štromajer

GRADISOV VESTNIK je glasilo delovnih ljudi gradbeno-industrijskega podjetja GIP Gradis Ljubljana. Izdaja ga Odbor za informiranje. Predsednik odbora Stane Beguš, namestnik predsednika Franjo Štromajer, člani Majda Maček, Zinka Mihelič in Karolina Vodopivec. Ureja ga uredniški odbor: Milenko Nikić, Bora Stamenković, Zinka Mihelič, Franc Kumer, Karolina Vodopivec in Franjo Štromajer. Tehnični urednik: Matija Krnc. Glavni in odgovorni urednik: Cveto Pavlin. Izhaja mesečno v 9500 izvodih. Tiska tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani. Naslov uredništva: Uredništvo Gradisovega vestnika, Šmartinska 134 a Ljubljana, telefon 441-422, int. 233.

Ekipa KK Gradis, ki je zastopala Jugoslavijo na Evropa pokalu 83 — z leve proti desni: Juvančič, Janša, Hočevar, Marincek, Zdešar, Bizjak, Blaha, trener Belcijan, kond. trener Curk. Spredaj čepijo članice KK RIJEKA kot ženski predstavnik v tem tekmovanju

Naši kegljači 5. v Evropi

V dneh od 14. do 17. 10. 1983 je bilo v Plankstadtu, ZRN XV. evropsko ekipno kegljaško prvenstvo. Barve Jugoslavije je zastopal KK GRADIS Ljubljana kot letošnji državni prvak pri moških in KK RIJEKA kot državni prvak pri ženskah.

Prvenstvo je bilo razdeljeno v dva dela: prvi in drugi dan so bili polfinalni boji, v nedeljo pa je bil veliki finale najboljših štirih ženskih in moških ekip.

Po prvem dnevu tekmovanja so naši kegljači zasedli 5. mesto z zaostankom 32 kegljev za prvakom Romunije. Minimalna prednost naših tekmecev nas je navdajala z upanjem, da bo našim v soboto le uspel velik met in uvrstitev v finale.

V soboto so nas na kegljišču pričakali navijači, naši delavci iz Frankfurta, ki so poskrbeli za pri-

merno vzdušje na kegljišču. Kljub bučnemu navijanju in dobremu metanju našim kegljačem ni uspela uvrstitev v finale. Za vstopnico v finale jim je primanjkovalo 87 kegljev.

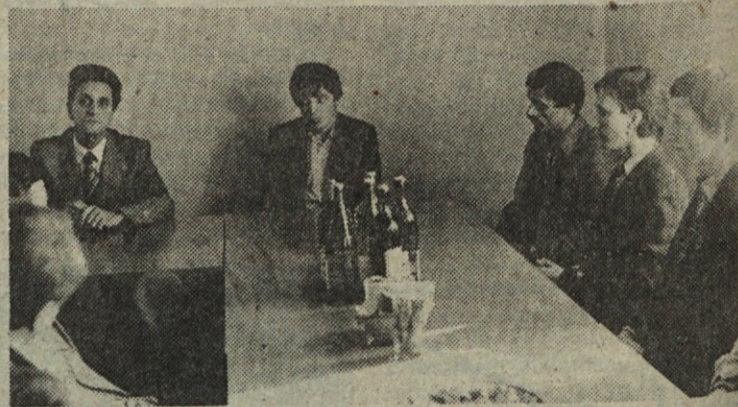
V finalu se je bila borba za prvo mesto do zadnjih lučajev. Srečnejši so bili predstavniki Romunije Aurul Baia Mare, ki so osvojili 1. mesto z 10.921 podrtimi keglji pred 2. Vollkugel ZRN 10.911, 3. Elöre BKV Madžarska, 4. Moravska Slavia ČSSR, 5. KK GRADIS Ljubljana itd.

V tekmovanju ženskih ekip je ekipi Rijeke uspela uvrstitev v finale, žal pa so v finalu osvojile le 4. mesto. Prva mesta so prav tako kot v moški konkurenci osvojile predstavnice Romunije, ZRN in Madžarske.

Ob koncu se moramo zahvaliti še tov. Gašperšiču, ki nas je vse dni bo-

dril in tudi drugače poskrbel za dobro počutje naše ekipe.

Besedilo in foto:
Tone Curk

Predsednik SOb Lj. Moste-Polje Niko Lukež sprejel kegljače Gradisa

Letošnje leto se vrstijo uspehi kegljačev Gradisa. Po osvojitvi moštvenega državnega prvenstva, so osvojili tudi posamično člansko in mladinsko prvenstvo Slovenije — Matjaž Hočevar, prvenstvo Slovenije v parih — Matjaž Hočevar in Darko Bizjak.

Jelena Bunič, pa je postaja mladinska republiška prvakinja. Vse to je botrovalo temu, da je kegljače Gradisa pred odhodom na 15. turnir evropskih prvakov, sprejel Niko Lukež, predsednik skupščine občine Ljubljana Moste-Polje in se z marljivimi športniki in vodstvom kluba zadržal v daljšem prisrčnem pogovoru. Čestital jim je na osvojenem četrtem naslovu moštvenih prvakov Jugoslavije in zaželel obilo uspeha v zahodnonemškem Plankstadtu v boju z ostalimi najboljšimi evropskimi moštvi.

Sprejema se je udeležil tudi dekan Fakultete za telesno kulturo prof. dr. Brane Elzner, predsednica izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Moste-Polje Gabrijela Jelen, v imenu telesne kulture občine pa Marjan Gostničar.

Besedilo in slika:
C. Pavlin

Na tekmovanju v Plankstadtu so nas obiskali predstavniki naše delovne enote iz Frankfurta

Tradicionalna nogometna tekma

Debeli : Suhi 4:4

V tozdu Kovinski obrati Maribor že nekaj let zapovrstjo organiziramo nogometno tekmo med moštvi »debelih« in »suhih«. Letošnje srečanje je bilo 29. septembra na igrišču Tabora. Tekmo si je ogledalo tudi šestdeset navijačev našega tozda, ki so z velikim zanimanjem pričakovali začetek srečanja, saj so vedeli, da se na takšnih in podobnih tekmah precej nasmejijo.

Ze sam začetek tekme je obetal veliko zabave in smeha ter ostre borbe. Kot vedno, so tudi letos povedli debeli z rezultatom 3:1, saj so vedeli, da jim bo na koncu zmanjkalo moči in da zato morajo na začetku čimveč iztržiti. S tem rezultatom se je končal prvi polčas.

Na začetku drugega polčasa so bolj spočiti suhi izenačili ter povedli z 4:3. Najbolj pravičen rezultat je bil dosežen 5 minut pred koncem tekme, ko so debeli izenačili in s tem dosegli tudi končni rezultat tekme.

Po tekmi smo še dolgo ostali skupaj in se spominjali komičnih situacij. Zaželeli smo si še več takšnih in podobnih srečanj. Ravno zato smo se dogovorili, da organiziramo tudi tekmo z veterani.

Josip Humeč